

LIST

JU Gimnazija
„Stojan Cerović”

školska 2025/2026

Umjesto uvoda

Rekli su o motivaciji:

Velika je nesreća kad čovjek ne zna šta hoće, a prava katastrofa kad ne zna šta može – J. Dučić

Krenite korak po korak. Ne morate vidjeti cijelo stepenište. Samo napravite prvi korak – M. L. King

Ama, misli dobro, pa će dobro i biti – I. Andrić

Kreativ čovjek motivisan je željom da postigne, a ne željom da pobijedi druge – A. Rand

Pitanje nije ko će da mi dozvoli, već ko će da me zaustavi – A. Rand (američka spisateljica)

Čovjek koji premeće planine započinje premetanjem kamenčića – kineska poslovice

Bolje je boriti se i gubiti bitku nego nikada se ne izboriti – Hegel

Ako već treba da padnem, neka to bude sa što veće visine – Paulo Coelho

Dok živiš, budi živ – Gete

Svijet svakog slomi, ali naposljetku ispadne da su neki jači na slomljenim mjestim – E. Hemingvej

Svjetlost u srcu grada

Fotografija: Ivan Dončević

U Nikšiću, gradu gdje kultura diše,
gdje stari Bedem prošlost nam kazuje,
Gimnazija stoji, srce što kuca,
i svjetlost svoju mladosti daruje.

Ugledna to je ustanova stara,
što čuva ime Cerović Stojana,
hram prosvjetiteljstva, mudrosti i dara,
gdje misao niče slobodna i znana.

Nijesu to samo zidovi i klupe,
niti slova što na tabli ostavljaju trag,
to je dom gdje iskreno prijateljstvo cvjeta,
i svaki nam kutak postaje drag.

Kroz vijekove teku rijeke od znanja,
generacije nove što su Luču digle,
ista nas nada i ista nit spaja,
dok su nam misli do zvijezda stigle.

Gimnazija – to je putokaz jasni,
izvor snage generacijama mladim,
ona je iskra što nikad ne gasne,
snaga što krila budućnosti gradi.

I kad jednom odem, kad utihne zvono,
i kad me putevi odvedu u daljine,
nosiću u srcu taj nikšićki sjaj –
Gimnaziju moju, ponos domovine.

IMPRESUM

„GLAVNE“ I ODGOVORNE:

DAJANA ŠEVALJEVIĆ/VELIKA PERUTOVIĆ

ČLANOVI REDAKCIJE:
KSENIJA BLAGOJEVIĆ,
PETRA BRKOVIĆ,
ZOJA KOPRIVICA,
MILICA MINIĆ,
VASILISA KOVAČEVIĆ
I DRUGI POTPISNICI PRILOGA

DIZAJN I PRELOM:

JOVANA NENEZIĆ

ILUSTRACIJA NASLOVNE STRANE:

PETRA BRKOVIĆ

Tiraž: Za naše uslove – dovoljan
Sadržaj: Listaj!

Prije svega drugog

ZAHVALNI ZA DOPRINOS I POSVEĆENOST

Nedavno je gospodin Dušan Kilibarda, profesor matematike i bivši direktor naše škole, otišao u penziju.

Diplomirao je matematiku na Prirodno-matematičkom fakultetu na Univerzitetu Crne Gore. U Podgorici je završio gimnaziju i dobitnik je diplome „Luča“ 1, što ga je u to vrijeme, kada su te nagrade bile rijetke, izdvajalo u generaciji.

Vrijedan i častan, posvećen poslu, radio je u Srednjoj ekonomsko-ugostiteljskoj školi i u Gimnaziji „Stojan Cerović“ do 2004. godine, kao profesor i kao pomoćnik direktora. U specifičnom društvenom trenutku Dušan zakratko nema angažman u prosvjeti, ali vrlo brzo nakon toga opet kreće utabanim prosvjetnim stazama i svoje znanje nesebično daje učenicima škola u Beogradu i Nikšiću. Svojoj matici vraća se 2021.

Kao radnika odlikovala ga je velika radna disciplina, odgovornost prema radu, empatija, etičnost, ljubav prema matematici, a ništa manje prema istoriji Crne Gore.

Omiljeni je profesor generacijama učenika koje je izveo, kao i kolegama sa kojima je radio. Trudio se da bude pravedan i otvoren prema svima, da izađe u susret svim predlozima i željama kolega, a naročito da zaštiti njihov integritet, što je smatrao svojom dužnošću i obavezom, profesionalnom i ljudskom. Imao je izuzetno poštovanje prema dugogodišnjim radnicima škole, kao i blagonaklonost prema svim aktivnostima koje su afirmisale školu.

prof. Sonja Danilović

NOVI ČLAN MENADŽMENTA ŠKOLE

Upoznajte novog direktora

Dragan Mijušković rođen je 10. juna 1982. godine u Nikšiću. Osnovno i srednje obrazovanje završio je u Nikšiću, gdje je i diplomirao na Fakultetu za sport i fizičko vaspitanje.

Dragan Mijušković

Tokom mladosti aktivno se bavio fudbalom, sve do svoje 16. godine, kada zbog povrede završava igračku karijeru i započinje put fudbalskog sudije. Tokom 22 godine iskustva kao fudbalski sudija, čak 12 godina bio je sudija najvišeg ranga takmičenja u Crnoj Gori, gdje je stekao značajno iskustvo, disciplinu i osjećaj za pravičnost koji će kasnije prenijeti i u profesionalni rad u obrazovanju. Nakon završetka sudijske karijere započinje rad kao fitnes trener za sudije, a ubrzo postaje dio tima od 10 trenera na nivou evropskih fudbalskih asocijacija.

Po struci profesor fizičke kulture, svoju karijeru gradi kroz obrazovni sistem Crne Gore, gdje se istakao kao posvećen i odgovoran pedagog i lider. Obavljao je funkciju direktora JU OŠ „Oktoih“, gdje je stekao značajno rukovodeće i organizaciono iskustvo, unapređujući rad škole i kvalitet nastave.

Kasnije je bio direktor Direktorata u Ministarstvu prosvjete, nauke i inovacija, gdje je aktivno učestvovao u kreiranju i sprovođenju obrazovnih politika, sa posebnim fokusom na unapređenje inkluzivnog obrazovanja i jednakih šansi za sve učenike.

Bio je član šire radne grupe za izradu Strategije reforme obrazovanja 2025–2035, kao i učesnik u procesu izrade Okvira nacionalnog kurikuluma Crne Gore. Takođe, bio je član više stručnih radnih grupa, uključujući i onu za izradu programa za sticanje zvanja asistent u nastavi.

Tokom svoje profesionalne karijere učestvovao je u brojnim projektima i inicijativama usmjerenim na unapređenje kvaliteta obrazovanja, razvoj nastavnog kadra i jačanje inkluzivnih praksi u školama.

Od skoro je započeo mandat kao direktor Gimnazije, gdje svojim radom planira da doprinese stvaranju podsticajnog, sigurnog i savremenog obrazovnog okruženja, jačanju kapaciteta nastavnog kadra i unapređenju kvaliteta obrazovanja za sve učenike.

INTERVJU

Slobodanka Žižić, pomoćnica direktora

VIZIJA, ODGOVORNOST I RAD

Uvremenu brzih promjena, kada se obrazovanje stalno mijenja i prilagođava novim generacijama, odlučila sam da razgovaram sa nekim ko školu poznaje iznutra, ne samo fizički i prostorno, već one koji taj prostor oživotvoruju – profesore i učenike. Uvažena pomoćnica direktora Slobodanka Žižić govoriće nam o tome šta znači raditi u prosvjeti danas i koliko je izazovno pomoći mladim ljudima da prebrode možda jedno najizazovnije doba i zakorače u svijet odraslih.

Zoja: Za početak, zanimalo me ono najličnije: Šta Vas je najviše motivisalo da radite baš u obrazovanju?

Pomoćnica dir.: Hvala na pozivu, Zoja. Radujem se što ću danas podijeliti barem dio jednog radnog dana u školi.

Rad i obrazovanju za mene nikada nije bio samo profesionalni izbor, već duboko lično opredjeljenje. Oduvijek sam vjerovala da je škola jedno od rijetkih mjesta gdje se istovremeno oblikuju znanje, karakter i osjećaj odgovornosti prema sebi i drugima. Obrazovanje nije puko prenošenje informacija; ono je proces u kojem mlad čovjek uči da misli, da preispituje, da poštuje i da postaje svjestan vlastite uloge u društvu. Upravo ta mogućnost da budete dio nečijeg sazrijevanja i razvoja nosi posebnu težinu i ljepotu. Smatram da je rad u prosvjeti jedan od najčasnijih poziva, jer njegov pravi rezultat nije uvijek odmah vidljiv, ali ostaje duboko utkan u život čovjeka i zajednice.

Zoja: Zasigurno! Iako sam već dvije godine srednjoškolac, i dalje osjećam snažan trag osnovne škole koji je značajno uticao na moj dalji razvoj. Upravo to iskustvo daje mi uvjerenje da ću sličan osjećaj nositi sa sobom i nakon završetka srednje škole. Sada bih voljela da se osvrnemo na Vašu svakodnevnu ulogu i odgovornosti koje ona nosi. Kako biste opisali svoje mjesto u školi?

Pomoćnica dir.: Uloga pomoćnice direktora zahtijeva prije svega odgovornost prema ljudima i povjerenju koje vam je dato. To je funkcija koja podrazumijeva organizaciju, ali još više sposobnost da razumijete različite perspektive i očuvate ravnotežu unutar jednog složenog sistema kakav škola jeste. Svaki učenik, nastavnik i roditelj u školu unosi svoje potrebe, očekivanja i brige, a zadatak rukovodstva jeste da u svemu tome sačuva red, pravičnost i osjećaj sigurnosti. Smatram da autoritet u obrazovanju ne proizlazi iz formalne pozicije, već iz dosljednosti, smirenosti i spremnosti da budete oslonac drugima. Škola nije samo ustanova — ona je zajednica, a njena snaga počiva upravo na međusobnom povjerenju.

Zoja: Škola zaista jeste jedna vrsta zajednice, dok je, kako često govori naš razredni starješina, odjeljenja jedna velika porodica. Voljela bih i da se osvrnemo na situacije koje zahtijevaju posebnu pažnju i donošenje važnih uloga. Kako izgleda trenutak kada morate riješiti ozbiljan problem u školi?

Pomoćnica dir.: U ozbiljnim situacijama najvažnije je ostati miran i pravedan. Školski problemi rijetko su samo administrativne prirode; iza njih se najčešće nalaze emocije, nesigurnosti, nesporazumi i životne okolnosti koje ne smijemo zanemariti. Zato je prvi korak uvijek razgovor i pažljivo slušanje. Smatram da odluka donesena bez razumijevanja konteksta može riješiti proceduru, ali ne i suštinu problema. Potrebno je spojiti profesionalnu objektivnost sa ljudskom osjetljivošću. U takvim trenucima škola pokazuje svoje pravo lice — da li je samo sistem pravila ili prostor u kojem se uči pravda, odgovornost i međusobno poštovanje. Vjerujem da se istinski autoritet gradi upravo u tim trenucima, kada odlučujete čvrsto, ali bez grubosti.

Zoja: Razumijem, zapravo je najvažnije pronaći ravnotežu između pravila i razumijevanja. Kada govorimo o školi danas, neizbježno je osvrnuti se i na učenike i promjene koje nove generacije donose. Po čemu se današnje generacije razlikuju od prethodnih?

Pomoćnica dir.: Današnje generacije odrastaju u vremenu izuzetne dinamike, gdje su informacije dostupne trenutno, a promjene gotovo neprekidne. Oni su tehnološki spretniji, otvoreniji u izražavanju mišljenja i često hrabriji u postavljanju pitanja. Međutim, istovremeno nose i veliki teret savremenog vremena — pritisak uspjeha, stalnu izloženost, emocionalnu nesigurnost i osjećaj da moraju biti „dovoljni“ u svijetu koji od njih stalno traži više. Često se njihova brzina pogrešno tumači kao površnost, a njihova osjetljivost kao slabost. Ja vjerujem suprotno — da su ove generacije duboko svjesne svijeta u kojem žive, ali im je potrebna stabilnost i iskreno vođstvo. Naš zadatak nije da ih upoređujemo sa prethodnima, već da ih razumijemo i naučimo kako da sačuvaju unutrašnju vrijednost u vremenu spoljašnje buke.

Zoja: To zaista daje jednu širu sliku o izazovima sa kojima se današnje generacije suočavaju i koliko je važno imati razumijevanje prema njima. Postoji li neka situacija iz škole koja Vam je posebno ostala u sjećanju?

Pomoćnica dir.: Najdublje ostaju upravo oni tihi trenuci koji ne traže pažnju, ali nose veliku ljudsku vrijednost. Trenutak kada učenik koji je dugo sumnjao u sebe prvi put osjeti da može uspjeti, kada roditelj nakon razgovora ode sa manje straha, ili kada nastavnik osjeti da njegov trud nije ostao neprimijećen — to su situacije koje podsjećaju zašto ovaj posao ima smisla. Posebno pamtim učenike koji su kroz podršku škole uspjeli da prevaziđu ozbiljne prepreke i pronađu svoj put. Tada shvatite da obrazovanje nije samo sistem znanja i ocjena, već prostor povjerenja i nade. Upravo u tim tihim pobjedama nalazi se najveća vrijednost škole.

Zoja: Za kraj bih voljela da vas pitam: Šta je to što bi, uprkos svim promjenama, trebalo da ostane nepromijenjeno u školi?

Pomoćnica dir.: Bez obzira na reforme, digitalizaciju i savremene obrazovne modele, škola mora sačuvati svoju suštinu — da bude mjesto znanja, vrijednosti i ljudskog dostojanstva. Tehnologija može unaprijediti nastavu, ali ne može zamijeniti autoritet izgrađen poštovanjem, niti toplinu riječi koja ohrabruje mladog čovjeka. Ono što mora ostati nepromjenljivo jesu odgovornost, radne navike, kultura dijaloga, poštovanje različitosti i svijest da znanje bez etike nema punu vrijednost. Škola ne smije biti samo priprema za zanimanje, već priprema za život. Na kraju, najvažnije pitanje nije koliko je učenik naučio, već kakav je čovjek postao. Ako sačuvamo tu misiju, sve druge promjene mogu biti samo napredak.

Zoja: Hvala na izdvojenom vremenu! Školu očekuje još mnogo uspjeha i posebnih trenutaka u budućnosti uz tim ljudi koji svojim znanjem, trudom i posvećenošću svakodnevno doprinose njenom napretku.

Riječ ima pedagog

Uvijek otvorena vrata

Kako bi učenici bolje razumjeli ulogu psihološko-pedagoške službe razgovarali smo sa pedagoškinjom naše škole Maricom Ognjenović.

Cilj razgovora bio je da otkrijemo kako izgleda njen svakodnevni rad, koji su najveći izazovi s kojima se susreće, šta joj je najomiljeniji dio posla i kako pristupa rješavanju problema i konflikata među učenicima. Kroz ovaj razgovor saznali smo više o tome kako pedagog podržava učenike, pomaže im da se motivišu za učenje i stvara sigurno i prijateljsko okruženje u školi.

Na početku razgovora pedagoškinja je istakla kako joj je jedan od najvećih izazova osmisliti pristup svakom učeniku poštujući njegovu individualnost. Kako ona kaže: „Ne postoji jedan pristup koji odgovara svima, pa je važno stalno prilagođavati način komunikacije i podrške“. Takođe podsjeća da je veoma važno da shvatimo kako učenici u periodu adolescencije prolaze kroz brojne promjene, suočavaju se sa pritiscima vršnjaka, očekivanjima okoline i sopstvenim dilemama i da je u takvim situacijama važno stvoriti sigurno okruženje u kojem će se osjećati prihvaćeno i slobodno da izraze svoje mišljenje.

Za nju izazov može biti motivacija, jer svaki mali napredak učenika, kako kaže, predstavlja najveće zadovoljstvo. Kako zainteresovati učenike za učenje i pomoći im da pronađu smisao u onome što rade? To zahtijeva strpljenje, kreativnost i stalno traganje za načinima da im se gradivo približi.

Naglašava kako je omiljeni dio njenog posla rad sa učenicima, najčešće kroz radionice i interaktivnost. To su trenuci kada se zajedno uči na drugačiji, zanimljiviji način, dodaje da joj je taj dio posla naročito važan, jer fokus nije na problemima, već na razvoju, saradnji i pozitivnoj energiji. Dodatni podstrek dobija kada vidi koliko su učenici tada opušteniji i spremniji da se uključe, da izraze svoje mišljenje i pokažu svoju kreativnost. U takvom okruženju često se otkriju njihove skrivene vještine, talenti i načini razmišljanja koji možda ne dolaze do izražaja na redovnim časovima.

Na pitanje kako pristupa rješavanju konflikata među učenicima, s obzirom na dosadašnje iskustvo, navodi da način rješavanja situacije zavisi umnogome od samog uzroka konflikata, ali i od učenika koji su uključeni. Svaki konflikt ima svoju pozadinu, kao što i svaki učenik reaguje na drugačiji način. To ukazuje na potrebu individualnog pristupa.

„U takvim situacijama nastojim prvo saslušati sve strane, bez osuđivanja, kako bih razumjela šta se zaista desilo, nakon toga zajedno tražimo rješenje koje nam može pomoći da se odnos popravi“ – ističe pedagoškinja Marica.

Naša sagovornica ukazuje na to da je posao pedagoga takav da se teško može unaprijed u potpunosti isplanirati, jer svaki dan donosi nove situacije, pitanja i potrebe učenika, njihovih roditelja i nastavnika. Iako postoje određene obaveze i planirane aktivnosti, veliki dio dana čine nepredviđeni razgovori sa učenicima, podrška u različitim situacijama, kao i saradnja sa nastavnicima i roditeljima. Upravo ta raznolikost čini njen posao dinamičnim i zanimljivim. Ona naglašava kako je svaki dan priča za sebe, ali ono što je uvijek isto jeste cilj – škola po mjeri svih učenika.

Pedagoškinja posebno šalje poruku učenicima koji se ustručavaju da se obrate pedagoško-psihološkoj službi: „Poručila bih da njesu sami i da je potpuno u redu potražiti pomoć ili savjet. Razgovor sa pedagogom i/ili psihologom nije znak slabosti, već hrabrosti i brige o sebi. Naš zadatak je da saslušamo, razumijemo i pružimo podršku bez osuđivanja. Nije potrebno imati „veliki problem“ da biste nam se obratili, ponekad je dovoljno da želite s nekim podijeliti ono što vas muči ili zbunjuje.“

„Vrata su uvijek otvorena za sve učenike, a svaki razgovor je povjerljiv i usmjeren na to da se osjećate bolje i sigurnije“ – istakla je na kraju naša sagovornica.

RETROSPEKTIVA NAŠIH AKTIVNOSTI

JAVNI ČAS KAO PRIČA O DIGITALNOM UČENJU

DIGITALNA EVOLUCIJA: OD PRVOG RAČUNARA DO 3D MODELA

POVODOM MEĐUNARODNOG DANA DIGITALNOG UČENJA, SA SVOJOM KOLEGINICOM TANJOM MILOVIĆ I UČENICIMA: MATURANTIMA DONČEVIĆ IVANOM, DENDIĆ DANILOM I MILANOM, UGREN MILANOM, RAŠKOVIĆ ALEKSANDROM, ROJEVIĆ KSENIJOM, BEZMAREVIĆ VARJOM, UČENICIMA III RAZREDA TADIĆ DANIJELOM I ANDREJEM, I UČENICAMA II RAZREDA MIĆOVIĆ ANASTASIJOM, BLAGOJEVIĆ KSENIJOM I BRKOVIĆ PETROM, ORGANIZOVALA SAM JAVNI ČAS, KOJI JE ZA MENE IMAO POSEBAN ZNAČAJ.

Moja želja je bila da napravimo čas koji neće biti prezentacija novog, a ni naučenog gradiva, već prostor u kojem će se vidjeti, jasno i precizno, kako izgleda mjesto gdje se znanje razvija, povezuje i na kraju, ono najvažnije, kako se ono primjenjuje.

U današnjem vremenu, gdje se tehnologija mijenja velikom brzinom, smatram da je jako važno da učenici nijesu samo njihovi korisnici, već i aktivni učesnici u njenom stvaranju. Upravo iz ove ideje nastao je i naš koncept časa – kao simbolično putovanje kroz tri etape digitalnog razvoja: prošlost, sadašnjost i budućnost.

Prva stanica je bila posvećena istoriji računarstva. Učenici su predstavljali stare računare iz muzejske kolekcije i u hodu objašnjavali njihove mogućnosti i ograničenja. Ovaj dio časa služio je za podsjetnik koliko savremene tehnologije imaju svoje temelje u sistemima koji su danas jednostavni, ali veoma značajni.

Druga stanica je bila posvećena digitalnoj fotografiji kao spoju tehnologije i umjetnosti. Kroz praktične primjere učenici su pokazali kako nastaje fotografija i kako se obrađuje u programima predviđenim za to, naglašavajući koliki je značaj znanja, kreativnosti i shvatanja vizuelnog izraza. Izdvojili bismo interaktivni dio, koji je ostavio poseban utisak, gdje su gosti mogli da sudjeluju i prepoznaju razliku između fotografija nastalih različitim uređajima, čime su potvrdili da kvalitet ne zavisi samo od tehnologije.

Treća stanica bila je usmjerena na 3D modelovanje i štampu. Učenici su predstavili proces kroz koji prođe ideja dok ne postane stvarni predmet. U ovom dijelu časa pokazan je savremeni pravac u obrazovanju, u kojem učenici postaju kreatori, a ne samo posmatrači. Tokom cijelog časa učenici su imali centralnu ulogu – vodili su, objašnjavali i demonstrirali, pokazujući razumijevanje gradiva, što je ujedno i najveća vrijednost ovako realizovanog časa.

Ovo je bila prilika da se povežu tehnika, umjetnost i nauka, ali i potvrda da škola može biti aktivno mjesto učenja i stvaranja, i ako je budućnost u rukama mladih, onda sam kroz ovaj čas imala priliku da vidim da je naša budućnost sigurna.

Prof. Jovana Nenezić

ŠKOLA U BOJAMA JUBILEJA

U našoj Školi je svečanim i tematskim programom obilježen jubilej – 20 godina od obnove nezavisnosti Crne Gore.

Program je osmislio profesor Darko Terić u saradnji sa Timom za kulturnu i javnu djelatnost škole i odnose sa javnošću.

NEUMORNI ENTUZIJASTA

Svi smo svjedoci posvećenosti i radinosti kolege Darka Terića, profesora CSBH jezika i književnosti. Tako je nedavno, u relativno kratkom periodu, osmislio i sa svojim učenicima realizovao dvije manifestacije obilježavajući značajne datume: Dan knjige i Prvi maj.

Iako različite tematike, bogato i zanimljivo osmišljeni programi pokazali su koliko zajednički rad, kreativnost, ljubav prema znanju i poštovanje prema radu mogu da oplemene školski prostor. Program je pažljivo pripremljen i sastavljen od više različitih aktivnosti, koje su spojile obrazovanje, umjetnost i zabavu.

Učenici su kroz recitacije izražavali ljepotu književne riječi i značaj knjige u životu svakog čovjeka, dok su kroz eseje pokazali svoje mišljenje, maštu i sposobnost da na zreo način govore o važnim temama. Program je dodatno obogaćen zanimljivim pitanjima i edukativnim igrama, kroz koje su učenici u interakciji sa publikom učili, takmičili se i zabavljali. Dramatizacija odlomka iz „Romea i Julije i kratki razgovori sa piscima prohujalih vremena dali su poseban čar ovoj manifestaciji.

Međunarodni praznik rada nije samo datum u kalendaru, već podsjetnik na dostojanstvo rada, prava radnika i vrijednost čovjekovog truda. Rad čovjeku ne donosi samo materijalnu sigurnost, već i osjećaj svrhe, pripadnosti i ličnog razvoja. Kroz rad čovjek stvara, doprinosi zajednici i gradi bolje društvo za buduće generacije. Na sve ovo podsjetili su nas učenici profesora Darka pomoću raznolikih i sugestivnih vizuelnih i verbalnih formi. Posebnu pažnju privukli su skečevi, koji su na duhovit način prikazali trenutke iz svakodnevne situacije, ali i poslali poruke o značaju komunikacije i zaštiti integriteta radnog čovjeka.

A da rad ne bi ostao samo riječ na usnama već i dokaz marljivost, potrudile su se vrijedne ruke majki i profesorica, koje su za ovu priliku pripremile ukusne slane i slatke đakonije.

Zahvaljujući trudu profesora i angažovanju učenika, obilježavanje ova dva značajna datuma proteklo je u inspirativnoj atmosferi. Ovo je i dokaz da škola nije samo prostor za sticanje znanja i ocjene postignuća, već mjesto za kreativnost i lijepo druženje.

Da rad oplemenjuje dokazali si mladi a vrijedni učenici odjeljenja: II-5, II-S, II-M.

prof. Dajana Ševaljević

OD IDEJE DO POBJEDE

USPJESI KLUBA DIGITAL MINDS

U vremenu kada se znanje sve manje mjeri pukim pamćenjem činjenica, a sve više sposobnošću da se ideje pretvore u konkretna i korisna rješenja, klub Digital Minds postaje prostor gdje se takva transformacija zaista dešava. Kao učenice drugog razreda, imale smo priliku da iznutra posmatramo kako jedna grupa mladih ljudi ne samo da uči, već i sazrijeva kroz rad, saradnju i izazove koje savremene tehnologije donose.

Digital Minds nije samo sekcija u rasporedu časova – to je dinamična zajednica u kojoj se ideje, uz stručno vođstvo tvorca kluba profesorice Jovane Nenezić, slobodno razmjenjuju, razvijaju, testiraju i pretvaraju u konkretne projekte. Ovdje se okupljaju učenici različitih interesovanja: neki su više usmjereni ka programiranju, drugi ka dizajnu, treći ka preduzetništvu, ali svi dijele istu radoznalost i želju da stvaraju. Kroz radionice, mentorski rad i brojne projekte, učimo kako da razmišljamo kritički, pristupamo problemima iz više uglova i, što je najvažnije, kako da vjerujemo u sopstvene ideje čak i kada djeluju nedostižno.

Ove godine, posvećenost i kontinuirani rad članova kluba dobili su potvrdu na više značajnih takmičenja.

Posebno se izdvaja prvo mjesto na hakatonu „VR izazov“, održanom u IPC Tehnopolisu, u organizaciji NVO Biznis centar Nikšić. Tim učenika IV-M odjeljenja – Ivan Dončević, Aleksandar Rašković, Milan i Danilo Dendić i Milan Ugren – pokazao je kako se znanje iz oblasti virtuelne realnosti može pretočiti u inovativna, funkcionalna i društveno korisna rješenja. Njihov uspjeh nije došao slučajno – iza njega stoje sati rada, brojni pokušaji i spremnost da se iz grešaka uči.

Pored toga, Ivan Dončević, učenik odjeljenja IV-M, ostvario je još jedan zapažen rezultat osvojivši drugo mjesto na takmičenju „Poslovni izazov Crne Gore“. Ono što ovaj uspjeh čini posebno značajnim jeste činjenica da je radio sa timom formiranim na licu mjesta, što zahtijeva izuzetnu sposobnost prilagođavanja, komunikacije i brzog donošenja odluka. Upravo takve situacije najbolje pokazuju koliko su vještine koje razvijamo u Digital Minds-u primjenjive u stvarnom svijetu.

Značajan uspjeh ostvarila je i učenica III-M odjeljenja Ana Bojić, koja je osvojila prvo mjesto na okružnom i republičkom online takmičenju iz informatike INFOS2026, čime je obezbijedila plasman na međunarodno takmičenje. Ovaj izvanredan rezultat potvrđuje njen talenat, posvećenost i istrajnost.

Posebno treba istaći i uspjeh učenika III-M odjeljenja – Ognjena Krivokapića, Radovana Milovića i Damjana Krulanovića – koji su osvojili prvo mjesto - pojedinačno, na takmičenju „Dabar 2026“! Njihov uspjeh predstavlja dokaz izuzetnog logičkog razmišljanja, snalažljivosti i informatičkih sposobnosti, a ujedno pokazuje koliko zajednički rad, upornost i kontinuirano usavršavanje donoserezultate.

Na državnom takmičenju održanom na Fakultetu za informacione tehnologije Univerziteta „Mediterran“ u Podgorici, naši timovi su još jednom potvrdili kvalitet koji naša škola njeguje. Drugo mjesto osvojio je tim pod mentorstvom profesorice Jovane Nenezić, čije su članice potpisnice ovih redova. Konkurencija je bila prilično jaka, čak 22 tima iz Crne Gore.

Ono što Digital Minds izdvaja nije samo broj nagrada, već način na koji do njih dolazimo. Svaki projekat počinje kao ideja, često nesigurna i nedovoljno razrađena, ali kroz timski rad, diskusiju i mentorstvo prerasta u konkretno rješenje. Učimo da slušamo jedni druge, da prihvatimo kritiku i da iz svakog procesa izađemo bogatiji za novo iskustvo.

Digital Minds nas je naučio da ne postoji „previše ambiciozna ideja“ – postoji samo ona za koju još nijesmo pronašli pravi pristup. Naučio nas je i da uspjeh nije samo krajnji rezultat, već i put koji vodi do njega: svi oni sati rada, dileme, pokušaji i mala otkrića koja nas oblikuju.

Upravo zato, ovi uspjesi za nas nijesu završna tačka, već podsticaj da nastavimo dalje – hrabrije, odgovornije i sa još više entuzijazma. Jer iza svakog projekta stoji tim, iza svakog uspjeha zajedništvo, a iza Digital Minds-a stoje mladi ljudi koji ne čekaju prilike – oni ih stvaraju.

Simulacija rada parlamenta u Skupštini Crne Gore

Šta zapravo znači biti poslanik? Kako izgleda donošenje odluka koje utiču na čitavo društvo i da li mladi mogu imati glas u tim procesima?

Iako se često čini da su parlament i politika daleki i rezervisani samo za odrasle, Simulacija rada parlamenta pokazuje da demokratija počinje upravo od mladih – kroz dijalog, argumente i spremnost da se preuzme odgovornost.

Učenice naše škole imale su čast da učestvuju u petoj Simulaciji rada parlamenta, jednom od najznačajnijih edukativnih programa namijenjenih srednjoškolcima u Crnoj Gori, koji realizuje Edukativni centar Skupštine Crne Gore. U ovom programu učestvovala su Marija Vuković (IV-4), Anastasija Vukotić (III-8) i Ksenija Blagojević (II-3), koje su kroz praktičan rad imale priliku da se upoznaju sa parlamentarnom procedurom, zakonodavnim procesima i kulturom demokratskog dijaloga.

Simulacija je realizovana 8. i 9. decembra, a prethodile su joj tri pripremne radionice, tokom kojih su učesnici učili o političkom sistemu Crne Gore, pravilima parlamentarne rasprave, pisanju amandmana i argumentovanom iznošenju stavova. Na prvoj radionici učenice je pratila školska psihološkinja Milena Koprivica, dok je tokom svih narednih aktivnosti i same simulacije podršku i stručno vođstvo pružala profesorka sociologije Marija Jovčić Stanković, čija je pomoć bila od izuzetnog značaja u pripremi učenica za javni nastup i rad u parlamentarnom okruženju.

Foto: Ilustracija

Program Simulacije rada parlamenta osmišljen je tako da mladima, kroz neposredno iskustvo, približi rad zakonodavne vlasti i osnovne principe demokratskog odlučivanja. Učesnici preuzimaju uloge poslanika, raspoređuju se u poslaničke klubove i odbore, razmatraju predloge zakona, pripremaju amandmane i učestvuju u parlamentarnim raspravama u skladu sa pravilima rada Skupštine. Poseban naglasak stavlja se na kulturu dijaloga, međusobno uvažavanje i argumentovano iznošenje stavova, čime se mladi podstiču da razmišljaju kritički i odgovorno, ali i da shvate značaj institucija u savremenom društvu. Ovo iskustvo predstavljalo je mnogo više od formalne simulacije. Boravak u sali Skupštine, učešće u raspravama i zajedničko donošenje odluka doprinijeli su razvoju osjećaja odgovornosti, samopouzdanja i svijesti o značaju aktivnog građanskog učešća. Učesnice su pokazale zrelost, ozbiljnost i visok nivo posvećenosti, potvrđujući da mladi imaju kapacitet da razumiju i aktivno učestvuju u demokratskim procesima.

Simulacija rada parlamenta pokazala nam je da demokratija nije apstraktan pojam, već proces u kojem se uči, učestvuje i sazrijeva. Kroz ovo iskustvo, imale smo priliku da shvatimo koliko je važno biti informisan, aktivan i spreman da se sasluša drugačije mišljenje. Ovakve inicijative predstavljaju most između mladih i institucija, potvrđujući da budućnost demokratije počinje onog trenutka kada se mladima pruži prilika da njihov glas bude saslušan.

Ko to tamo – laže sebe!

Prije nekoliko godina desila se jedna veoma zanimljiva situacija: prosvjetni nadzornik za CSBH jezik i književnost izrazi čuđenje i nevjericu kako neki učenici prvog razreda imaju tako loše ocjene (1 ili 2) a, bože moj, nosioci su diplome Luča ili su imali 5 iz ovog predmeta. Kako se on začudi, tako se začudiše i profesori na koje se ovo odnosilo! Je li ovo zaista nemoguće? A šta su u stvari činjenice?

Odličan uspjeh, visok prosjek – prolaz za školu koja će sve to nadograditi, proširiti, utvrditi. Ali kako preći na srednji nivo, kad ni onaj osnovni nije savladan!?

Sve je više nastavnika (ne samo iz ovog predmeta) koji se žale da novoupisani gimnazijalci ne znaju npr. pomoćne glagole, ne prepoznaju imenicu, ne znaju gdje staviti tačku, ne čitaju tečno, miješaju ćirilicu i latinicu, usmena kultura izražavanja loša, kritičko promišljanje nikakvo, logika nelogična...

Pa onda: ne znaju tablicu množenja, osnovne fizičke zakone, periodni sistem, značajne istorijske datume ili ličnosti...

Ništa mi ne znači isprazna fraza: ovo su djeca nekog novog doba! Pa i ovo doba traži znanje, valjda, a ne samo „robotiku“. Svako doba traži odgovornost, obrazovanje i kulturu. Valjda! I zar nije prirodno da se zapitamo: u kome je ili u čemu je problem?

Ocjene su mjerilo znanja. Odavno je ovo postalo iluzija. Ocjene su sredstvo da se roditelji pohvale, da se fakultet ne plaća, da ...ne znam ni ja šta, ali da su mjerilo znanja – to odavno nijesu.

Čast izuzecima! A ima ih u gimnaziji, nije da nema. I to takvih da i nastavnik ustukne pred takvim eruditom. Ali o njima sada nije riječ. A trebalo bi i biće.

Nemam namjeru da imenujem ni osnovne škole, a ponajmanje profesore, ali je činjenica da su u većini kriterijumi ocjenjivanja toliko spuštene da učenici lako dolaze do visokih ocjena bez dovoljno truda i sa mnogo površnosti. Mislim i da nastavnici, koliko god programi bili preobimni, treba da izaberu prioritete kada je znanje učenika u pitanju. Kvalifikacija bi trebalo da im to olakša.

Nedavno čuh kako je učenica jedne srednje škole izjavila da će da tuži profesora što je ničemu nije naučio a ona treba da polaže maturalni ispit. Pa sad se sjetila! E, u ovom i ovakvom licemjerju je čitav problem. Prijaju ocjene ali ne prija znanje, ne prija (m)učenje, ne prija memorisanje kad imaju „klik“. A kad je „stani-pani“, onda je profesor kriv.

Svako podudaranje sa stvarnim ličnostima i događajima je namjerno!

Prof. Dajana Ševaljević

MLADI EKO POARO – GLAS MLADIH ZA ZDRAVIJU ZAJEDNICU

Učenici Gimnazije „Stojan Cerović“ uzeli su aktivno učešće u edukativno-istraživačkom projektu „Mladi Eko Poaro – MEP 4“, realizovanom u saradnji sa NVO Društvo mladih ekologa Nikšić.

Kroz četiri radionice, projekat je postao prostor ideja, dijaloga i konkretnih inicijativa, gdje su učenici, uz podršku mentorke i organizatora, definisali vrijednosti za koje se zalažu. Rad u timu bio je ključ uspjeha. Učenici su zajednički osmislili i sproveli elektronsku i terensku anketu među građanima Nikšića, pripremili edukativni skeč i ponudili konkretna rješenja za uočene ekološke izazove. Izazovi su postojali, od organizacije istraživanja do javnog nastupa, ali su prevaziđeni zajedničkim radom i jasnim ciljem, a to je podizanje ekološke svijesti u lokalnoj zajednici. Poseban doprinos projektu ogleđa se u direktnoj komunikaciji sa građanima, čime su učenici pokazali da mladi mogu biti pokretači promjena. Nakon objavljenog videa, tim Gimnazije osvojio je prvo mjesto u ukupnom plasmanu, potvrdivši kvalitet svog rada. Osvajanjem nagrade stekli su se uslovi da školi poklonimo dvije klupe i sadnice, čime je projekat dobio i trajni doprinos školskom prostoru. Uslijedila su i gostovanja u medijima, gdje su učenici predstavili rezultate i značaj projekta. Završnica je obilježena panel diskusijom „Dok šuma stoji, budućnost postoji“, koja je dodatno osnažila poruku o važnosti očuvanja prirode.

U projektu su učestvovali učenici četiri nikšićke srednje škole, a našu Gimnaziju predstavljali su: Martin Marković, Jovan Marković, Bojana Miljanić, Mia Kostić i Saša Denda, pod mentorstvom profesorice Marije Lazarević.

„Mladi Eko Poaro“ nije bio samo projekat, bio je primjer kako znanje, timski duh i inicijativa mogu donijeti stvarne promjene.

Pripremio: Saša Denda II-5

PRAVO NA KULTURU – POGLED MLADIH

Kultura je svjetlost koja se ne gasi: postojana, utkana u riječi, slike i sjećanja jednog naroda. Ona je most između onoga što smo bili i onoga što tek postajemo, prostor u kojem mladost pronalazi svoj glas i pretvara ga u stvaranje.

U tom snažnom susretu prošlosti i budućnosti, u duhu obilježavanja Međunarodnog dana ljudskih prava, nikšićki gimnazijalci su 12. decembra, pod mentorstvom profesorice Marije Lazarević, predstavili svoju školu u okviru izložbe likovnih radova na temu „Pravo na kulturu – pogled mladih“. Izložba je održana u holu Opštine Nikšić, a otvorila je predsjednica Skupštine opštine Nikšić Milica Lalatović Žižić.

Cilj ove inspirativne izložbe bio je da se istakne značaj prava na kulturu kao jednog od temeljnih ljudskih prava, ali i da se mladima pruži prilika da kroz umjetnički izraz predstave svoje viđenje kulturnog identiteta zajednice. Kroz raznovrsne i kreativne likovne radove naši učenici su na poseban način oživjeli duh Nikšića, oslikavajući motive kulturno-istorijskih spomenika, znamenitih ličnosti i važnih događaja koji povezuju prošlost, sadašnjost i budućnost našeg grada. Gimnazijalci su pokazali da poštuju vrijednosti na kojima su stasavale generacije mladih iz Nikšića

Posebno je važno istaći da su svi učesnici nagrađeni zahvalnicama i unikatnim ukrasnim šoljama sa printom sopstvenih radova, što predstavlja lijep gest priznanja za njihov trud, kreativnost i posvećenost.

Ovakav pristup dodatno je doprinio jačanju saradnje i kvalitetne komunikacije sa lokalnom zajednicom, prije svega sa Opštinom Nikšić i Kancelarijom za sport i mlade, čime je još jednom potvrđena važnost podrške mladima i njihovom stvaralaštvu.

Izložba je pokazala koliko je važno njegovati kulturu i pružiti mladima prostor da kroz umjetnost izraze svoje ideje, stavove i identitet.

Pripremila: Anica Radulović I-4

MI SMO GLAS, NE EHO!

21. OKTOBRA 2025. GODINE, TRG SLOBODE NIJE BIO KULISA. BIO JE ODGOVOR.

Mi, maturanti JU Gimnazija „Stojan Cerović“ iz Nikšića: Maša Mićović, Andrea Žižić, Stefan Jelić, Dušan Janičić, Krsto Kaluđerović i Jovana Daković, zajedno sa našim vršnjacima iz JU Srednja stručna škola i JU Prva srednja stručna škola, nijesmo došli da „učestvujemo“ u još jednom događaju. Došli smo da pokažemo šta znači kad mladi prestanu da čekaju red da govore i upravo tim glasom privukli smo pažnju građana, pretvarajući trg u prostor dijaloga, a ne prolaza.

Likovni performans, organizovan od strane NVO „Optimisti“ u okviru projekta „Na istoj strani“, čija je inicijatorica Ana Milović Jasikovac, bio je više od umjetnosti. Bio je stav. Bio je povezivanje. Bio je podsjetnik da mladi nijesu pasivni posmatrači zajednice u kojoj žive.

Na velikom bijelom platnu nije se samo crtalo. Tu su se ispisivale granice, i brisale. „Budi to što jesi“ , „Komuniciraj“ , „Glas, a ne eho“ , „Sjeti se, imaš cilj“ To nijesu bile ukrasne poruke. To su bile poruke koje traže prostor.

Realnost je jednostavna: mladi imaju ideje, ali negdje postoje ograničenja za realizaciju istih. Zato zahtjev za formiranjem lokalnog Savjeta za mlade pri Opštini Nikšić nije fraza. To je potreba. To je minimum. To je način da se glas pretvori u odluku, a energija u promjenu.

Prije performansa održana je radionica o ulozi umjetnosti u društvu. Ali tog dana nije se učilo iz teorije. Učilo se iz potrebe da se kaže ono što predugo stoji prećutano. Uz podršku naše profesorice Marije Lazarević, pokazali smo da umjetnost nije bijeg od stvarnosti, već i način da se na nju utiče.

Platno je izloženo naredne nedjelje publici na uvid. Ali suština nije u platnu. Suština je u onome što ostaje nakon njega:

Mladi više ne žele da budu po strani. Mladi žele da se čuju.

Pripremila: Jovana Daković IV-1

„PRAVA ON – DISKRIMINACIJA OFF“.

JU Gimnazija „Stojan Cerović“ je u saradnji sa Opštinom Nikšić i Sekretarijatom za sport i mlade organizovala okrugli sto pod nazivom „PRAVA ON – DISKRIMINACIJA OFF“. Učenici sve četiri srednje škole u Nikšiću su se sa zadovoljstvom odazvali pozivu profesorica Marije Jovčić Stanković i Marije Lazarević, koja je ujedno bila i moderator ovog događaja.

Okrugli sto je organizovan u Informativno–edukativnom centru, 10. decembra 2025. godine. Učenici su imali priliku da kroz brojne aktivnosti i otvorenu komunikaciju sa panelistima razgovaraju o važnosti zaštite i ostvarivanja ljudskih prava.

Panelisti na okruglom bili su:

Miloš Nenezić – Kancelarija za saradnju sa civilnim sektorom i zaštitu ljudskih i manjinskih prava

Maja Radoičić – Kancelarija za mlade

mr Marica Ognjenović – pedagoškinja, JU Gimnazija „Stojan Cerović“

Nardi Ahmetović – CAREP

Anđela Radovanović – savjetnica za OSI, Glavni grad Podgorica

Marija Jovčić Stanković – profesorica, JU Gimnazija „Stojan Cerović“

Jedna od realizovanih aktivnosti jeste bilo dodjeljivanje uloga učenicima a njihov zadatak da, nakon što bi jedno od ljudskih prava bilo pročitano, ustane ili sjede u zavisnosti od toga da li smatraju da, u predhodno utvrđenoj ulozi, to pravo imaju i u praksi a ne samo na papiru. Učesnici su takođe slušali i veoma inspirativan govor prof. Marije Jovčić Stanković. Interaktivna priroda događaja dala je dodatnu vrijednost događaju.

Pripremila: Anastasija Vukotić III-8

MOJUGAO

PRONA – ISKUSTVO KOJE MIJENJA POGLED NA NAUKU

Prirodne nauke... Ne baš najpopularnija tema u današnjem društvu, zar ne? Ali, šta ako bih vam rekla da čak i u našoj maloj Crnoj Gori imate priliku da se zabavite, zavolite naučne fenomene i steknete prijatelje za čitav život? Tri muve jednim udarcem! Ipak, možda je bolje da krenemo iz početka...

Zovem se Ksenija i volim da učestvujem na takmičenjima iz različitih oblasti, pa me prijatelji definišu kao jednu prilično svestranu osobu. Pohađam kurseve stranih jezika, bavim se novinarstvom i recitovanjem, treniram ples, a u svemu tome pronalazim vrijeme i za nauku. Biologiju sam zavoljela još u šestom razredu osnovne škole, a iz godine u godinu ta ljubav podstakla me je da zavolim i hemiju. Trenutno završavam drugi razred srednje škole, a moj takmičarski duh još uvijek nije utihnulo. To potvrđuje sama činjenica da sam i dalje redovna učesnica državnih takmičenja i olimpijada znanja.

Vjerovatno se sada pitate odakle potiče toliko strpljenje i motivacije da, uprkos brojnim obavezama koje srednja škola donosi, i dalje ulažem vrijeme u nadograđivanje svog znanja iz ovih oblasti. Upravo zahvaljujući Fondaciji za promovisanje nauke – PRONA, nauka je za mene postala mnogo više od školskog predmeta, postala je prostor za istraživanje, druženje i lični rast i razvoj. Moj prvi susret sa Pronom desio se 2025. godine, kada sam se, uz nagovor bliskih drugarica prijavila za Zimsku školu nauke. Tada sam prvi put zakoračila u svijet pravog naučno-istraživačkog rada, pišući isti na temu Bioelementi – šta kad korisno postane štetno?. Nijesam ni slutila da će mi ta tri dana donijeti toliko znanja, inspiracije i da ću upoznati ljude koje danas zovem prijateljima. Umjesto pasivnog slušanja, razmjenjivali smo ideje, predstavljali svoje radove i učili jedni od drugih. Upravo u tome je bila čar!

To iskustvo mi je pokazalo da učenje ne mora da ostane zatvoreno unutar školskih zidova. Naprotiv, ono pravo počinje van njih. Zato sam se prijavila i za Ljetnju školu nauke 2025, ovog puta na praktikum medicine. Tokom šest intenzivnih dana istraživali smo kardiovaskularni sistem ljudi i životinja, učili kako se mjeri krvni pritisak i upoznavali se sa osnovama medicinske prakse. Ali ono što Pronu čini posebnom jeste to što znanje ne ostaje teorija, ono se doživljava. Dani su bili ispunjeni izazovima, a večeri avanturama. Naučni maraton nas je učio brzom razmišljanju, snalažljivosti i timskom radu, dok su noćni programi donosili potpuno drugačiju energiju: žmurke uz muziku, posmatranje kiše meteora i smijeh koji se pamti. Uz predavanja stručnjaka iz STEM oblasti iz Crne Gore i Evrope, osjećali smo se kao dio prave naučne zajednice.

Završnica je bila jednako posebna, vrećice utisaka ispunjene porukama, kviz znanja iz prirodnih nauka posljednje večeri i #Startup zadaci u kojima smo branili svoja inovativna rješenja. Ljetnja škola nauke jasno pokazuje da se znanje najbolje gradi kroz iskustvo, saradnju i hrabrost da se pita i istražuje.

Svoje znanje imala sam priliku da podijelim i na Festivalu nauke 2025 u Bemax areni, gdje sam zajedno sa mentorkama i drugaricom sa praktikuma izvodila eksperiment hromatografije na papiru, izdvajajući pigmente iz lista blitve i približavajući nauku svima koji su zastali da pogledaju. Prostor arene je bio ispunjen stručnjacima iz različitih oblasti, ali i mojim prijateljima koje sam upoznala kroz Pronu. Svako od njih je, u okviru svog praktikuma i štanda, predstavljao izuzetno zanimljive eksperimente, pretvarajući festival u pravu naučnu pozornicu. Upravo ta raznolikost i zajedništvo učinili su da se nauka osjeti kao nešto živo, dostupno i uzbudljivo za sve.

Ove godine sam, na moju veliku radost, ponovo bila primljena na Zimsku školu nauke 2026, gdje sam uspješno odbranila svoj naučno-istraživački rad na temu Nervni sistem: mreža koja upravlja organizmom. Radeći na ovoj temi, istraživala sam kako signali putuju kroz naše tijelo i na koji način različiti faktori utiču na funkciju mozga i nerava. Poseban osjećaj bio je predstaviti sopstveni rad pred mentorima i učesnicima škole, jer sam tada shvatila koliko sam napredovala od svog prvog susreta sa naučno-istraživačkim radom.

Pored toga, ove godine sam dobila i poziv od strane Ispitnog centra za kvalifikaciono takmičenje za odlazak na Međunarodnu biološku olimpijadu u Litvaniji. Iskreno, nijesam očekivala da ću uspjeti da prođem dalje, upravo zato je taj trenutak za mene imao još veću vrijednost. Bio je to dokaz da trud, ljubav prema nauci i sati provedeni u učenju često donesu rezultate onda kada ih najmanje očekujemo.

PRONA pruža priliku osnovcima i srednjoškolicima da se već prilikom prijave opredijele za oblast koja ih najviše zanima. U prijavnim formularu moguće je izabrati jedan od sedam naučnih praktikuma — matematiku, biologiju, hemiju, fiziku, astronomiju, elektroniku ili medicinu. Ipak, bez obzira na to koju oblast svako od nas izabere, tamo smo svi zajedno, povezani sa jednim zajedničkim ciljem, da podijelimo strast prema nauci! PRONA nam nudi mogućnost da pokažemo znanje, kreativnost, kritičko razmišljanje i sposobnost da slušamo, razgovaramo i što je najvažnije učimo jedni od drugih. Prijave se realizuju putem konkursa, uz popunjavanje formulara i pisanje motivacionog pisma, koje nije puka formalnost, već prilika da pokažete ko ste, šta vas zanima i zašto želite da budete dio ove priče.

Zato, ako volite nauku i želite iskustvo koje je mnogo više od gradiva iz udžbenika – ne znam šta čekate! Prijavite se! Jer ovo nije obična škola. Ovo je mjesto gdje se znanje dijeli, prijateljstva stvaraju i rađa ljubav prema nauci!

Ksenija Blagojević II-3

NAŠI TALENTI

Svestranost je njihov zaštitni znak

Među najistaknutijima u generaciji

Učenica III razreda matematičkog odjeljenja Ana Bojić u protekloj godini ostvarila je izuzetne rezultate na domaćim i međunarodnim takmičenjima, potvrđujući svoju posvećenost i izuzetne sposobnosti u više oblasti – prije svega u matematici, ali i u informatici, biologiji i književnosti.

Na međunarodnom nivou, Ana je osvojila zlatne medalje na prestižnim takmičenjima International Youth Math Challenge i Youth Math Contest, kao i srebrne medalje na Međunarodnoj nigerijskoj i Međunarodnoj njemačkoj matematičkoj olimpijadi. Ovi uspjesi rezultat su kontinuiranog rada, istrajnosti i izuzetne posvećenosti rješavanju složenih matematičkih problema.

Svoje znanje i svestranost potvrdila je i na državnom nivou, gdje je osvojila prvo mjesto na republičkom takmičenju iz informatike, kao i prvo mjesto na republičkom takmičenju iz biologije. Ovakvi rezultati svjedoče o njenoj sposobnosti da uspješno povezuje znanja iz različitih naučnih oblasti.

Ana se istakla i u okviru školskih aktivnosti, osvojivši prvo mjesto na literarnom konkursu povodom Njegoševih dana, kao i prvo mjesto na matematičkom kvizu povodom Dana broja π.

Posebno značajan dio njenog rada predstavlja naučno-istraživački angažman. Trenutno završava originalni istraživački rad iz oblasti stohastičkih procesa, koji realizuje uz mentorsku podršku profesora sa Univerziteta u Melburnu. Rad je u završnoj fazi i priprema se za slanje međunarodnim naučnim časopisima, a bavi se savremenim matematičkim modelima i analizom složenih sistema. Pored toga, Ana razvija i sopstveni teorijski projekat pod nazivom „Spektralni ples Fibonaccijevih poliedara“, u okviru kojeg istražuje diskretne dinamičke sisteme, njihove strukture i obrasce ponašanja.

Njeni rezultati predstavljaju spoj takmičarskog uspjeha, naučno-istraživačkog rada i kontinuirane želje za usavršavanjem. Kao takva, Ana Bojić predstavlja primjer učenika koji svojim radom, znanjem i posvećenošću doprinosi afirmaciji škole i potvrđuje da su znanje i trud najbolji put ka uspjehu.

Prof. Jovana Nenezić

Skroman i uspješan

Janko Orbović rođen je 01.07.2008. godine u Nikšiću, a odrastao je u selu Somina, koje pripada Banjanimu. Prvih pet razreda osnovne škole završio je sa odličnim uspjehom u područnom odjeljenju OŠ „Janko Bjelica“ u mjestu Dagardžik. Svoje školovanje nastavio je u matičnoj školi u Donjim Crkvicama gdje je završio VI, VII, VIII i IX razred. U VIII razredu prvi put se našao u ulozi takmičara i to kao jedan od onih koji su se odazvali na likovni konkurs „Škola je moj dom“, gdje je osvojio drugo mjesto. Već tada pokazivao je kreativnost, posvećenost i izražen smisao za umjetnost, ali i odgovornost i istrajnost u radu. Završetak ove etape svog školovanja krunisao je diplomom „Luča“ i odličnim uspjehom ostvarenom na eksternoj provjeri znanja iz sva tri predmeta, nakon čega je uslijedio nastavak obrazovanja u Gimnaziji.

Nastavio je da njeguje svoj umjetnički dar, a uz njega raste i interesovanje za prirodne nauke, prije svega za hemiju. Kao učenik II razreda, na Državnom takmičenju iz hemije održanom 15.02.2025. godine osvojio je III mjesto, čime je obezbijedio mjesto među sedam nagrađenih učenika iz te oblasti od strane Ministarstva prosvjete, nauke i inovacija.

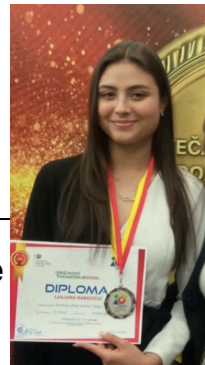
Takođe, iste godine pozvan je da bude jedan od šest učenika koji su se borili za mjesto među četvoro najboljih predstavnika Crne Gore na 57. Međunarodnoj hemijskoj olimpijadi u Ujedinjenim Arapskim Emiratom (57th IChO UAE). Selekcija je organizovana 13.03.2025. godine u Ispitnom centru, kada je Janko postao jedan od predstavnika naše države na ovom prestižnom takmičenju održanom od 5. do 14. jula u Dubaiju. Tom prilikom posjetio je naučne, obrazovne, kulturne i turističke centre Dubajja i Abu Dabija.

Dobitnik je Stipendije za talentovane učenike/ce za školsku 2025/2026. godinu. Trenutno pohađa III razred, tokom kojeg je, poslavši likovni rad, uzeo učešće na konkursu Ministarstva prosvjete, nauke i inovacija „20 godina nezavisnosti – 20 godina tvoje budućnosti“. Odlukom stručnog žirija osvojio je III mjesto u konkurenciji srednjoškola.

Pored izuzetnih rezultata koje postiže, Janko se izdvaja kao vrijedan, skroman i ambiciozan mlad čovjek, uvijek spreman da uči, napreduje i svoje znanje usavršava u različitim oblastima. Krase ga kreativnost, odgovornost, upornost i pozitivan odnos prema ljudima i obavezama, zbog čega uživa poštovanje svojih vršnjaka i profesora. Društen je, vedrog duha i pun pozitivne energije, a svojim trudom i zalaganjem predstavlja lijep primjer mladih ljudi koji uspješno spajaju talenat, rad i ljubav prema znanju.

Dosadašnji uspjesi samo su potvrda njegovog potencijala, a nema sumnje da su pred njim još brojna priznanja, nova iskustva i veliki rezultati kojima ćemo se sa ponosom radovati u budućnosti.

Pripremile: Jovana Milović i Maša Kilibarda III-2

Može postići sve što želi

Radojičić Ljiljana je učenica trećeg razreda naše škole. Već u prvom razredu sam primijetila Ljiljanin istančan sluh, kao i talenat da podražava ruski govor, specifičnu intonaciju i dikciju.

Kao neko ko godinama predaje ruski jezik i pronalazi najsajnije zvijezde među našim vrijednim učenicima, rekla sam joj da taj talenat treba da iskoristi. Već u martu je učestvovala na Državnom takmičenju u kategoriji učenika prvog i dugog razreda. Osvojila je peto mjesto. To što nije osvojila neko od prvih mjesta, nije je obeshabrilo. Naprotiv, bilo je za nju izazov. Poželjela je da uči više i bolje. Veoma je pažljiva na časovima i marljiva. Nikad ne zaboravlja domaće zadatke i obično je njen zadatak najbolji.

Osim toga, Ljiljana na pravi način koristi savremene tehnologije. Na internetu je pronašla ruske prijatelje sa kojima razgovara i dopisuje se. Na taj način je stekla rutinu i govori tečno na ruskom. Osim književnog jezika savladala je i svakodnevni govor, čak i sleng.

Ove godine odlučila je da se ponovo takmiči u kategoriji učenika trećeg i četvrtog razreda. Ja sam, naravno, bila tu da je podržim i da joj pomognem. Donosila sam joj dodatne materijale za čitanje kako bi obogatila svoj vokabular i bolje razumjela tekstove za čitanje koje im daju na takmičenju. Donosila sam joj i mnogobrojna gramatička vježbanja kako bi se podsjetila svih važnih gramatičkih pravila i izuzetaka, kojih je u ruskom jeziku veoma mnogo. Osim toga, Ljiljana je pisala eseje na ruskom jeziku iz raznih oblasti, kao što su porodica, škola i školski život, profesije, budućnost, druženje, sport, putovanja, ekologija, zdravlje i zdravi stilovi života, interesantne ličnosti itd... Svaki naredni esej bio je napisan sa manje prvopisnih, gramatičkih i sintaksičkih grešaka i pred samo takmičenje pisala je savršeno, bez greške.

Ako biste me pitali, šta je potrebno za uspjeh i kako stići do drugog mjesta na Državnom takmičenju u konkurenciji učenika koji su stariji godinu dana, ja bih rekla: spojiti talenat, interesovanje i lično zalaganje u prvom redu učenika, a zatim i profesora. Profesor može mnogo znati, ali svoje znanje može prenijeti samo učeniku koji želi da zna i ima volje da se dodatno potruđi.

Izuzetno sam ponosna na Ljiljanu i njen uspjeh. Ona je zaslužila svoje mjesto među najtalentovanim i najboljim srednjoškolicima u našoj zemlji. Moja misija je bila upravo to, da Ljiljana shvati kako je lijepo biti najbolji među najboljima i da nikad ne zaboravi da može postići sve što želi, samo ako to voli i ako se dovoljno potruđi.

Vesna Vuković, profesorica ruskog jezika

Dan otvorenih vrata

Iz psihološke perspektive

Svake godine polumaturanti imaju priliku da se upoznaju sa srednjim školama i obično baš to presudi u izboru. Gimnazija svake godine, uz trud i angažovanje Pedagoško-psihološke službe, članova Uprave, kao i nastavnika, živopisno i sugestivno prezentuje sve ono što ova škola nudi budućim srednjoškolcima.

Ali, kako i koliko sve to utiče na krajnji izbor? O psihološkom uticaju ove aktivnosti za naš list govori psihološkinja naše škole Milena Koprivica:

Za mene kao psihološkinju ove ustanove, Dan otvorenih vrata predstavlja mnogo više od same prezentacije škole. To je prilika za zajedništvo, timski rad, rast, napredovanje i širenje pozitivne energije koju svi zajedno stvaramo. Posebno mi je dragocjeno što mladi ljudi kroz ovakav događaj mogu iz drugačijeg ugla sagledati svoj budući izbor srednje škole i kroz naša otvorena vrata „zaviriti“ u naš svijet.

Smatram da Dan otvorenih vrata ima veliki značaj i uticaj, jer budući učenici često imaju određene predstave i očekivanja o školi prije nego što je upoznaju. Kada osjete atmosferu, energiju, međusobne odnose i način na koji škola funkcioniše, često promijene ili dodatno učvrste svoje mišljenje. Tada shvate da škola nije samo učenje i obaveze, već i prostor za druženje, razvijanje talenata, pjesmu, kreativnost i priliku da razvijaju sve svoje potencijale

Sa psihološkog aspekta, upravo taj osjećaj pripadnosti, sigurnosti i prihvaćenosti može imati veliki uticaj na njihov izbor. Mladi u tom uzrastu ne biraju školu samo racionalno, već i emocionalno — veoma im je važno kako se negdje osjećaju i mogu li sebe zamisliti kao dio te zajednice. Upravo zbog toga ovakvi događaji često pomognu učenicima da promijene, potvrde ili jasnije oblikuju svoju odluku o daljem školovanju. Smatram da Dan otvorenih vrata polumaturantima pomaže da smanje strah od nepoznatog, koji je potpuno prirodan u tom periodu. Kada unaprijed upoznaju prostor, dio profesora i djelić atmosfere škole, osjećaju veću sigurnost i lakše se nose sa promjenom koja ih očekuje.

U periodu adolescencije intenzivnije počinju da razmišljaju o sebi, svojim interesovanjima, sposobnostima i budućnosti, pa je upravo zato Dan otvorenih vrata značajan, jer imaju priliku da dožive školu neposredno, a ne samo kroz informacije i utiske drugih. Mislim da je važno to što polumaturanti tokom tog dana mogu da dožive i vide da škola nije samo mjesto akademskog razvoja, već prostor gdje se razvijaju socijalne vještine, samopouzdanje, osjećaj pripadnosti, ali da sagledaju i svoju ličnost u cjelini.

Posmatrajući cjelokupnu organizaciju i atmosferu koja je bila ispunjena pozitivnom energijom, mogu reći da je ovogodišnji Dan otvorenih vrata bio zaista poseban. Odziv učenika bio je na zavidnom nivou, a iskreno, u odnosu na prethodnu godinu, ove godine je sve djelovalo još ljepše, toplije i sadržajnije. U jednom trenutku sam čak pomislila da bih voljela ponovo biti polumaturant i iz ugla jednog djeteta doživjeti sve ono što naša škola nudi.

Pripremila: Lara Lemajić II-3

RIJEČ MATURANTA

Nismo ovdje učili samo iz knjiga

Moj prvi susret sa Gimnazijom bio je poseban trenutak, koji i danas pamtim sa osmijehom. Nova škola, novi ljudi, novi profesori – sve je djelovalo ozbiljno, ali istovremeno i uzbudljivo. Ušli smo puni očekivanja, pomalo nesigurni, ali spremni da započnemo jedno potpuno novo poglavlje života.

Naravno, vrlo brzo smo shvatili da Gimnazija nije samo mjesto lijepih trenutaka i druženja. Došli su prvi ozbiljni izazovi, prve loše ocjene, prvi stresovi i borbe sa geografijom, istorijom i mnogim drugim predmetima. U tim trenucima često nam se činilo da vodimo bitku u kojoj smo svi na jednoj strani, a profesor na drugoj. Međutim, upravo su nas te situacije naučile najvažnijim životnim lekcijama – da ne odustajemo, da budemo uporni i da nijedan uspjeh ne dolazi bez truda.

Danas, kada pogledam unazad kao zreo gimnazijalac, shvatam da su upravo profesori od kojih smo najviše strahovali bili oni koji su nas najviše oblikovali. Naučili su nas da znanje nije samo ocjena u dnevniku, već vrijednost koja ostaje za cio život. Tek sada razumijem koliko su strpljenja, truda i dobre namjere ulagali u nas, čak i onda kada mi to nijesmo znali da cijenimo.

Kroz ove godine nijesmo izgradili samo znanje, već i sebe kao ljude. Gimnazija nas je naučila odgovornosti, radu, prijateljstvu i tome kako da ustanemo nakon svakog neuspjeha. Ovdje smo sazrijevali, stvarali uspomene i pronalazili put kojim želimo da idemo dalje.

Posebnu zahvalnost dugujemo profesorima koji su imali dovoljno snage, strpljenja i razumijevanja da izvedu jednu generaciju punu energije, različitih karaktera i velikih snova. Nije uvijek bilo lako sa nama, ali su nas upravo oni naučili da vjerujemo u sebe i svoje mogućnosti.

Budućim generacijama želim da poručim da ne ulaze u ovu školu sa strahom. Gimnazija jeste zahtjevna, ali upravo zato iz nje izlazite jači, sigurniji i spremniji za život. Onog trenutka kada postanete dio ove škole, već ste napravili veliki korak ka svojoj budućnosti.

Mi danas odlazimo ponosni na sve što smo prošli, na svaku prepreku koju smo savladali i na svaku uspomenu koju nosimo sa sobom. Ali isto tako želimo da generacije koje dolaze budu još bolje od nas, da nastave da unapređuju ovu školu i da čuvaju njen ugled, jer Gimnazija nije samo obrazovna ustanova – ona je simbol znanja, rada, prijateljstva i odrastanja. I zato, kada vam nekad bude teško zbog kontrolnog, odgovaranja ili neke loše ocjene, sjetite se da su upravo ti trenuci dio puta koji vas gradi. Jednog dana ćete shvatiti da su vas baš oni učinili jačima i spremnijima za sve što dolazi

Ivan Dončević IV-M

MATURSKA EKSKURZIJA – „HAJLAJT“ ŠKOLOVANJA

Naša matura ekskurzija započela je u Trstu. Baš ovaj grad je 70-ih i 80-ih godina 20. vijeka bio šoping destinacija mnogih Jugoslavena. Ne bez razloga. Odatle smo se uputili ka Lidu di Jesolu, gdje smo dan proveli na ogromnoj pješčanoj plaži a noć na njenom šetalištu. Sjutradan smo stigli u Veneciju, grad na vodi, poznat po karnelu koji se održava svakog februara, a maske koje se na istom nose bile su na svakom štandu među ostalim suvenirima. Takođe, mjesto gdje se nalazi čuvena crkva Santa Maria della Salute, jedan od glavnih motiva u istoimenoj i jednoj od najljepših ljubavnih pjesama koje izučavamo kroz naše školovanje. Za ovaj grad možemo reći da je i grad mostova, s obzirom na to da ih ima 436, a na svakom možete napraviti prelijepu sliku za društvene mreže!

Nakon podneva provedenog u Veneciji, sljedeća, ujedno i destinacija zbog koje su maturanti najviše uzbuđeni, bila je Španija. Odsjeli smo u gradiću Ljoret de Mar, koji je ostavio poseban utisak na nas, od kupanja u hladnom Sredozemnom moru do bučnog noćnog života. U tom gradu proveli smo četiri noći i tokom svake smo dio vremena proveli u diskoteci – TROPICS. Dane provedene u Španiji iskoristili smo obilazivši, po mom mišljenju, najljepši grad Evrope zbog svoje magične arhitekture – Barselonu. Posjetili smo i muzej Salvadora Dalija (Jedna činjenica koju sam takođe zapamtila od vodiča, a koja će biti zanimljiva djevojkama, jeste da je on zaslužan za to što danas postoje vještački nokti! Iako ne direktno, Dali je svojim nadrealističkim pristupom uticao na to da se nokti posmatraju kao umjetničko platno). Imali smo i priliku da posjetimo Akvarijum u Barceloni i da doživimo ljeptu raznovrsnog podvodnog svijeta.

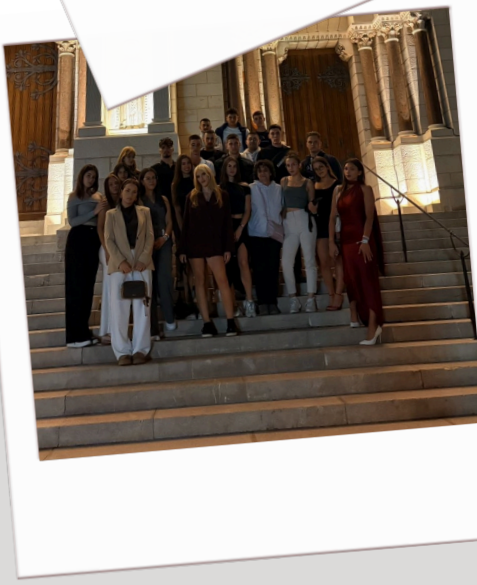
Sljedeći „pin“ na mapi bila je Nica, francuski grad na očaravajućoj Azurnoj obali. Dok je padao mrak, posjetili smo i Monako, grad elegancije i luksuza. Nakon toga uputili smo se nazad ka Italiji. Posjetili smo Milano, grad mode, i grad u kojem smo imali priliku da se divimo remek-djelu gotičke arhitekture – katedrali Duomo, građenoj preko 400 godina!

Destinacija koja je obilježila kraj naše avanture bila je Verona, grad poznat po najljepšoj i najtragičnijoj ljubavnoj priči ikada ispričanoj. Tu smo imali priliku da se prošetamo gradićem, vidimo poznatu Rimsku arenu kao i Julijinu kuću. Ako nosite u srcu ljubav, obavezno kupite katanac i „zaključajte“ je u gradu zaljubljenih!

Ovo putovanje, pored toga što nam je omogućilo da vidimo neke od najljepših znamenitosti Evrope, takođe nas je zbližilo, zaslužno je i za neka nova prijateljstva, a u nama će buditi najljepša sjećanja. Ovim tekstom opravdam isčekivanje i uzbuđenje srednjoškolaca oko ekskurzije i želim da poručim mladim generacijama da uživaju u svakom trenutku koje će im ovo iskustvo donijeti, pa čak i u iscrpljujućoj vožnji autobusom, jer zaista – vrijedi!

Priripemila: Milica Minić IV-7

Malala Jusafzai ***priča koja je počela običnom*** ***željom da ide u školu***

Malala Jusafzai nije sanjala da će postati simbol. Nije zamišljala govornice, svjetske lidere ni Nobelovu nagradu. Bila je samo djevojčica koja je voljela školu i miris knjiga. Djevojčica kojoj je učionica značila sigurnost, a znanje slobodu. U svijetu u kojem su drugi odlučivali ko smije, a ko ne smije da uči, Malala je veoma rano osjetila da to nije pravedno — i da o tome želi govoriti.

Odrasla je u dolini Svat u Pakistanu, u porodici u kojoj se obrazovanje podrazumijevalo. Njen otac je bio učitelj i vjerovao je da su pitanja važnija od poslušnosti. Kada su talibani (islamski fundamentalistički pokret iz Avganistana koji primjenjuje ekstremno strogo tumačenje šerijatskog zakona, vladavono zemljom od 2021. godine i poznat je po ozbiljnom ograničavanju prava žena) počeli da zatvaraju škole za djevojčice, Malala je imala tek jedanaest godina. Ipak, znala je da tišina nije rješenje. Počela je da pišednevnik — najprije anonimno, za BBC Urdu, pod pseudonimom Gul Makai, bez velikih riječi, samo iskreno. Kasnije će zapisati: „Jedno dijete, jedan učitelj, jedna knjiga i jedna olovka mogu promijeniti svijet.“ U tom trenutku, ona još nije znala koliko će je te riječi koštati.

Metak, bolnica i duga tišina

Napad se dogodio 9. oktobra 2012. godine. Na putu ka kući, iz škole, u autobusu punom djevojčica, Malalu je pogodio metak. Sve se desilo brzo. Povrede su bile teške — glava, lice, sluh. U Pakistanu su joj spasili život, ali su doktori znali da će za preživljavanje i oporavak biti potrebna složenija pomoć.

Malala je prebačena u Veliku Britaniju, u bolnicu u Birmingemu. Tamo su uslijedile operacije, mjeseci liječenja i rehabilitacije. Ponovo je učila da govori, da hoda, da sluša. Neke uspomene iz tog perioda su izbljedjele, neke su ostale zamagljene. I sama je kasnije priznala da se ne sjeća samog trenutka napada. Ali sjećanje na strah ostalo je duže od rana.

„Mislili su da će me meci učutkati“, napisala je kasnije, „ali iz moje tišine izašli su drugi glasovi.“ Tokom oporavka, Malala i njena porodica nastanili su se u Velikoj Britaniji. Život se promijenio, ali nije izgubio smisao. Knjige su ponovo našle svoje mjesto.

Malala Jusafzai dobila je Nobelovu nagradu za mir 2014. godine, sa samo 17 godina, postavši najmlađa dobitnica u istoriji. Nagradu je dobila za borbu protiv ugnjetavanja djece i mladih, kao i za pravo svakog djeteta na obrazovanje. Kako je odrastala, svijet je sve više gledao u nju. Ona je, međutim, pokušavala da ostane prizemna. Završila je studije na Oksfordu, pokrenula Malala Fund i nastavila da se bori za obrazovanje djevojčica, ne kao heroína, već kao neko ko zna kako izgleda kada ti pravo na školu bude oduzeto.

Danas Malala živi u Velikoj Britaniji, ali njen rad ne pripada jednoj zemlji. Govori na konferencijama, podržava lokalne aktivistkinje, piše, uči. Kada god može, vraća se Pakistanu — bez velikih najava, jer to nije povratak iz inata, već iz pripadnosti.

Njena priča je uvijek aktuelna

Priča o Malali Jusafzai nije samo priča o hrabrosti. Ona je priča o strahu koji nije nestao, ali nije pobijedio. O sporom oporavku. O tome koliko je teško ostati dosljedan kada bi bilo lakše učutati. Malala ne traži od nas da budemo izuzetni. Samo želi da ne okrećemo glavu. Da razumijemo koliko obrazovanje može značiti — i koliko je lako izgubiti ga ako se za njega niko ne zauzme.

Marija Vujošević, prof.istorije

Veoma važna tema

PROKRASTINACIJA – NAJVEĆI NEPRIJATELJ GIMNAZIJALACA

Sa porastom nove zavisnosti od društvenih mreža, pojam prokrastinacije postaje sve zastupljeniji u svakodnevnom životu mladih.

Premda ga mnogi tinejdžeri plasiraju kao šaljivu sklonost ljenosti, zapravo se radi o ozbiljnoj navici odlaganja obaveza, čak i onda kada smo sasvim svjesni da time postavljamo sebe dva koraka unazad. Često biramo lakši put: jedan pogled na telefon, jedna notifikacija, i već smo uvučeni u beskonačni vrtlog prelaska sa mreže na mrežu u „auto-pilot“ režimu.

Navedena pojava nije samo stvar manjka discipline, već je duboko ukorijenjena u način funkcionisanja našeg mozga. Već vjekovima smo programirani da žudimo za brzim i lakim nagradama, dok dugoročni ciljevi zahtijevaju napor i strpljenje. Dopamin, hormon zadužen za osjećaj zadovoljstva, dodatno pojačava ovu borbu, jer nas konstantno usmjerava ka aktivnostima koje pružaju trenutni osjećaj užitka. Slikovito rečeno, svako od nas vodi malu unutrašnju bitku između racionalnog dijela koji razmišlja unaprijed i onog drugog koji nas ubjeđuje da jedan video ili poruka neće promijeniti finalni ishod. Problem je što se to „još malo“ vrlo lako pretvori u sate izgubljenog vremena, ostavljajući nas sa gorkim osjećajem grize savjesti.

Međutim, nijesu društvene mreže jedini krivci ove priče. Loša organizacija vremena, kao i strah od neuspjeha, često nas dodatno sabotiraju u završavanju obaveza. Prokrastinacija je posebno izražena kod učenika, jer se svakodnevno suočavaju s velikim obimom gradiva, često iz oblasti koje ne pobuđuju njihovo interesovanje. Upravo zato postaje izuzetno važno pronaći načine da se izborimo s ovim tihim neprijateljem:

1) Cjepkanje zadataka

Veliki zadaci djeluju zastrašujuće dok ih gledamo kao cjelinu. No, kada ih razložimo na manje korake, postaju mnogo lakši za početak. Uzmite list papira i umjeto „učiti biologiju“, napišite: otvoriti knjigu, pročitati dvije stranice, podvući bitno. Carstvo životinja već ne djeluje tako strašno!

2) Pravilo 5 minuta

Početak je uvijek najteži dio. Na našu sreću, postoji način da nadmudrimo vlastiti um. Ukoliko sebi kažemo da ćemo raditi samo 5 minuta, često prevaramo vlastiti otpor i uđemo u ritam koji nas zadrži mnogo duže.

3) Pomodoro tehnika

Rad u intervalima pomaže da fokus ostane stabilan: 25 minuta koncentrisanog rada, pa kratka pauza. Nakon nekoliko ciklusa, pravi se duža pauza. Zvuči krajnje jednostavno, ali je izuzetno efikasno i iz svog iskustva potvrđujem da daje nevjerojatne rezultate.

4) Promjena okruženja

Ista prostorija može brzo postati monotona, pa promjena ambijenta često donosi novu energiju. Prošetajte do obližnje biblioteke, kafića, ili samo stvorite drugačiji raspored u sobi. Napomena: Ključno je da prostor ne asocira na odmor, poput kreveta ili udobnog kauča.

5) Početak bez razmišljanja

Djeluje logično: Što više analiziramo, veća je šansa da nećemo ni početi. Povremeno je najbolje spontano krenuti, bez velikih planova i kalkulacija.

Napokon, prokrastinacija nije nešto što možemo potpuno eliminisati, ali je možemo držati pod kontrolom. Sve počinje od malih, odlučnih koraka i svjesnog izbora da preuzmemo odgovornost, jer upravo mi oblikujemo pravac i ishod svog života.

Pripremila: Zoja Koprivica II-2

PROKRASTINACIJA – NAJVEĆI NEPRIJATELJ GIMNAZIJALACA

ODLAŽEŠ DANAS, PLAČAŠ SJUTRA. NE DOPUŠTI DA TI PROKRASTINACIJA UKRADE ZNANJE, VRIJEME I CILJEVE!

- POSTAVI CILJ
- ISPLANIRAJ VRIJEME
- UKLONI OMETAČE
- BUDI DOSLJEDAN
- NAGRAĐUJ SE NAPRETKOM

KORAK PO KORAK DO USPJEHA!

TVOJA BUDUĆNOST ZAVISI OD TVOJIH ODLUKA

NE ČEKAJ INSPIRACIJU. STVORI DISCIPLINU. **TI MOŽEŠ!**

PROKRASTINACIJA

SOCIJALNE MREŽE

IGRICE

JOS SAMO MALO...

JOS JEDAN VIDEO

Zadatak u ponedjeljak! Ne zaboravi!

23:4

JU GIMNAZIJA „STOJAN CEROVIC“ NIKŠIC

Poetski kutak

Naši učenici osvojili su značajne nagrade na brojnim literarnim konkursima. Ograničen prostor nam onemogućava da uživamo u ljepoti riječi, kritičkom promišljanju i elokvenaciji naših nadarenih učenika. Evo našeg izbora:

Ruke koje su me milovale

U beskrajnu sjećanja, tamo gdje se dodiruju nebo i zemlja moje duše, postoji jedno utočište koje je satkano od toplote i tišine.

To nijesu obični dlanovi, niti bilo kakve ruke. To su krila koja su me zaklanjala od oluja, to su zruci ranog sunca koji su prvi milovali moju kosu dok je svijet još bio velika, nepoznata tajna. One su moja prva mirna luka, hram u kojem su pohranjene sve moje suze, svi neizgovoreni strahovi i treptaji neizmjerne dječije sreće. Te svete ruke poznaju svaki otkucaj mog srca. One su me gledale kako rastem, ispravljale moje prve, nesigurne korake i poput najvještijeg vajara oblikovale moju ličnost dobrotom i nepresušnom ljubavlju. Kada bi se nad mojim domom nadvili teški, olovni oblaci i kada je bolest okovala krhko tijelo mog brata, te ruke su postale moj jedini oslonac. Dok su roditelji svoju snagu trošili na njegovu bitku, ja sam svoje utočište pronašla u njenom zagrljaju. Moje malene šake, već tada umorne od neizvjesnosti, ona je grijala svojim toplim dlanovima. „Izdrži, Kiko, ja sam tu“ – te su riječi bile moj svjetionik u noći, motivacija koja i danas odjekuje u meni svaki put kada mi glava klone pod teretom života. Svaka bora na tom dragom licu i tim umornim rukama je mapa jednog nesebičnog života. To su brazde žrtve, duboki tragovi žene koja je sebe davala u komadićima da bih ja danas bila cijela, ponosna i snažna. Ona je moje djetinjstvo pretvorila u polje cvijeća čak i onda kada smo hodali kroz pakao. Njeno prisustvo je bila vjera koja ne traži dokaze, a njena ljupkost moć koja je pobijedila svaku bol. Te ruke su me uspavljivale pjesmom i budile nadom, učeći me da je najveća veličina u davanju ljubavi, a ne u primanju iste. Moja baka i njene mile ručice moja su svetinja, prema kojoj osjećam dug koji se ne može vratiti riječima. One nikada nijesu tražile pažnju, nikada nijesu vrištale o svojoj žrtvi; ćutale su i voljele, a u toj tišini stvorile su čitav moj univerzum.

Ona će zauvijek imati najsvjetlije mjesto u mom srcu, kao neugasivi plamen koji mi grije dušu i podsjeća me ko sam, odakle dolazim i kolika je snaga jedne tihe i beskrajne ljubavi, one koju posjeduje moja baka.

Ksenija Sarić II-5

Knjizi s ljubavlju

Mnogi su vjekovi, mnoge su tišine i mnogi uzdasi prošli kroz ruke onih što su tražili svjetlost u tamnim hodnicima znanja.

Mnoga su jutra otvarala svoje oči nad istrošenim stolovima, a mnoge su noći zaspale nad tihim šuštanjem stranica koje dišu kao živo biće.

Sa tvojih krila, bijelih kao snijeg što ne zna za proljeće, stalno se rasipaju riječi što mirišu na daleke svjetove i nepoznate puteve.

One teku kao rijeke što ne traže more, već samo srce onoga ko ih dodirne.

U njima šumi šapat davnih glasova, kao da kroz tanku kožu papira prolaze čitavi životi, čitave sudbine što se rađaju i nestaju u jednom treptaju oka.

O, ti tiha pratiljo ljudske misli, što u sebi nosiš beskrajne vrtloge znanja i snova, ja, mali i neznatan putnik u pustinji zaborava, saginjem glavu pred tvojom snagom koja ne viče, ali mijenja svijet.

Jer ko te jednom otvori, više te ne zatvara kao isti čovjek.

U tvojim dubinama spavaju gradovi što nikada nijesu postojali, ali se pamte kao da jesu, u tvojim redovima žive ljudi što su odavno nestali, ali i dalje govore onome ko zna da sluša.

Ti si more bez obala, u koje se ulazi bez povratka, i svaki talas nosi novo lice istine.

Zato, budi uvijek otvorena nad mojim očima, kao tiha vatra što ne spaljuje, nego obasjava.

Jer bez tebe misao je siromašna, a s tobom i najskromniji um postaje putnik kroz beskrajne svjetove što u tebi spavaju, čekajući da ih neko probudi.

Saša Denda II-5

Najviši vrh Crne Gore je njena sloboda

Žudjeli su za njom kao za spasonosnom kapljicom vode, borili se za nju kao za posljednji pogled na svijet oko sebe, koji će ostati vječno izvan vidokruga, voljeli je kao sopstveno biće i neprocjenjivu vrijednost. Za njih je bila uvijek samo jedna i najdragocjenija – sloboda.

Osvajali su je svakim novim udahom koji im je snažio život u ratom poharanim tijelima, svakim novim korakom kojim su sigurno dosegali vidljive i najviše vrhove. Bili su to vrhovi poput Bobotovog kuka, Zle Kolate, ali i oni koji su dosegali u samo nebo nošeni slobodarskim duhom. Ona je vjerni pratilac u prastarim borbama protiv Osmanlija, krajnji cilj svetitelju Petru Prvom, nepresušna inspiracija velikom Njegošu, vihor u balkanskim ratovima, svrha u svjetskim ratovima – i u svakom tom krvavom trenutku, bosonogi i goloruki crnogorski sokolovi tražili su samo komad slobodnog neba iznad svoje, naše Crne Gore.

Sloboda za njih nije imala granice, a ni želja da se dostigne i dosegne, pa makar i kao posljednja radost, kao sigurno utočište za slobodarski duh onih koji dolaze. Sloboda je i tada, kao i sada, bila svjetlost koja obasjava i vraća se u poglede svih koji je traže; spokoj koji obuzima u smiraj dana, zračak sunca poslije kiše; radost koja pjeva i kada pjesma ptica utihne. Sloboda je imala sve i slobodom smo dobili sve.

Znam da se mir čuva dobro vođenom nacionalnom i međunarodnom politikom, jačanjem državnih odnosa, njegovanjem suživota, ali znam i da se čuva vjerom u osobu pored sebe, širokim osmijehom i čistim srcem prema svakom. Čuva se i znanjem, ulaganjem u obrazovanje, ali i toplom riječju i iskrenim zagrljajem.

Sloboda nam je dala temelj za sve što jesmo i što ćemo postati, dala nam je mirno djetinjstvo i sigurno odrastanje, ali i vječno sjećanje i poštovanje za svaku osobu koja je za nas osvojila ovaj veličanstveni životni vrh svojim golim i jedinstvenim životom. Ovaj vrh je osvojen prije više od osamdeset godina, ali je jednako lijep i impozantan kao i prije više vjekova, kada su neki drugi i drugačiji koraci njime hodili. Svakim danom nas tiho podsjeća da živimo ovu ljepotu, ali nas i opominje da je čuvamo. A, znam da moramo i znam da hoćemo!

Baša Knežević II-1

Sportski kutak

Učenci naše škole tradicionalno osvajaju izuzetne sportske rezultate. Pored učenja, izrade kontrolnih i pismenih zadataka, gimnazijalci nalaze i vremena za sport.

Uspjesi iz prethodne godine

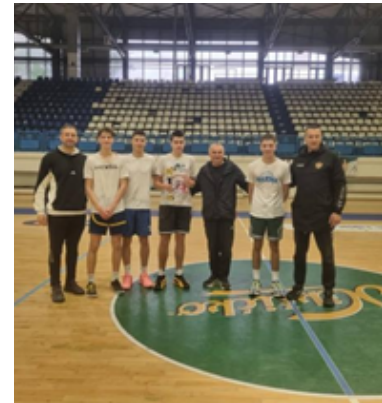
Dana 9. maja 2025. godine, na stadionu FK Sutjeska u Nikšiću, održano je Opštinsko takmičenje u atletici. Učenci Gimnazije ostvarili su izvanredan uspjeh osvojivši prvo mjesto u obje konkurencije, muškoj i ženskoj. Ovim rezultatom učenici su se plasirali na državno prvenstvo. Mentor ekipama bila je profesorica Svetlana Kosić.

Na Državnom prvenstvu koje je organizovao Crnogorski školski sportski savez, a koje je održano 28. maja 2025. godine, učenici naše škole zauzeli su drugo mjesto u ženskoj konkurenciji, dok su u muškoj konkurenciji osvojili treće mjesto. Mentor ekipama bila je profesorica Svetlana Kosić.

Pojedinačni rezultati:

- 1. mjesto: Jovana Simunović – trka na 800 metara
- 2. mjesto: Sanja Andrijasević – trka na 400 metara
- 2. mjesto: Malović Andrijana – skok udalj
- 3. mjesto: Popović Anja – bacanje kugle
- 3. mjesto: Marković Luka – trka na 100 metara
- 3. mjesto: Filip Baljević – skok vis
- 3. mjesto: Abramović Vaso – bacanje kugle

Takođe, štafeta 4x100 metara u sastavu Marković, Dendić, Agramović i Ugren osvojila je 3. mjesto.

Najvažnija sporedna stvar na svijetu, sudeći po uspjesima naših učenika, sve više gubi epitet sporedna.

Nema bolje reprezentacije od ove koja sjedi u gimnazijskim klupama!

Novi uspjesi i nove medalje

Na Opštinskom prvenstvu u košarci, koje je održano 8. novembra 2025. godine, naša škola je nastupila sa muškom i ženskom selekcijom.

Naši učenici predstavili su školu u najboljem svjetlu, osvojivši prvo mjesto u muškoj i drugo mjesto u ženskoj konkurenciji. Mentor košarkaškim selekcijama bio je profesor fizičkog vaspitanja dr Novica Gardašević.

Muška ekipu činili su: Bulatović Vuk IV1, Jovanović Ognjen IV6, Dendić Milan IVM, Mrvošević Nikola IV5, Savićević Petar IVS, Jelić Stefan IVS, Nikolić Matija IV6, Čeranić Vukašin IVS, Janičić Dušan IVS, Bulatović Petar III1, Radulović Matija IV5, Nikolić Aleksa II3. Ženska ekipa imala je u svojim redovima: Striković Martinu IVS, Mandić Dariju IVS, Batrićević Martinu IVS, Nedić Nikolinu IV6, Gajović Mareu IVS, Guzina Katarinu I5, Mijanović Lanu IVS, Dubljević Nedu I6, Malović Andijanu IV7, Mićović Mašu IV3, Bigović Andreu IS.

Dana 10. novembra 2025. godine, u Sportskom centru u Nikšiću, održano je Opštinsko prvenstvo srednjih škola našeg grada u basketu 3x3, pa su se i naši učenici pokazali svoj talenat. U napetim i uzbuđljivim mečevima oni su pokazali izuzetnu košarkašku spretnost i timski duh, što im je donijelo prvo mjesto i plasman na regionalno prvenstvo. Ovaj rezultat je dokaz da predanost, zajedništvo i kontinuirana vježba uvijek donose sjajne rezultate.

Članovi pobjedničkog tima bili su:

Sergej Nikolić (I-2) – kapiten, ključni lider tima koji je svojim primjerom motivisao saigrače;

Martin Kastratović (I-s) – agilni igrač sa preciznim šutom i odličnim reakcijama;

Mitar Raičević (I-s) – pouzdan i snažan u odbrani, uvijek spreman da podrži tim;

Novak Đuričković (I-s) – brz i spretan, sa izvrsnim osjećajem za timsku igru.

Mentor tima bio je profesor Darko Kovačević.

Dana 27. novembra 2025. godine učenici prvog razreda učestvovali su na regionalnom takmičenju u basketu 3x3 gdje su, kao i na opštinskom nivou, osvojili 1. mjesto! Time su se plasirali na državno prvenstvo. Tim su činili:

- Sergej Nikolić I-2
- Martin Kastratović I-S
- Mitar Raičević I-S
- Novak Đuričković I-S
- Sava Baković I-S

Tokom takmičenja naši učenici su se istakli primjernim vladanjem, fer-plej igrom i zavidnim košarkaškim znanjem. Mentor ekipe bio je prof. Darko Kovačević, a u pratnji učenika tokom takmičenja bio je prof. Božidar Đukanović.

Dana 9. decembra 2025. godine naši učenici su učestvovali na Državnom prvenstvu u košarci i basketu, gdje su pokazali izuzetnu borbenost, sportski duh i veliko srce.

Naši basketaši – Martin Kastratović I-S, Sava Baković I-S, Mitar Raičević I-S, Novak Đuričković I-S i Sergej Nikolić I-2, odigrali su sjajan turnir i zasluženo osvojili drugo mjesto u konkurenciji ekipa iz cijele države. Mentor učenicima bio je profesor Božidar Đukanović.

Gimnazija je briljirala na Opštinskom takmičenju u odbojki u novembru tekuće školske godine. Naša ženska selekcija, pod rukovodstvom prof. Svetlane Kosić, osvojila je prvo mjesto.

Na Državnom prvenstvu školskih sportskih igara Crne Gore, koje je održano 22. decembra 2025. godine u Podgorici, ženska odbojkaška ekipa ostvarila je izuzetan uspjeh osvojivši treće mjesto među najboljim školskim ekipama u državi.

Posebno ističemo trud i zalaganje svih članica ekipe:

Đuranović Marija IV5, Okiljević Andrea III1, Gutović Nikolija I1, Džaković Teodora IV7, Veličković Irina III3, Backović Andrea III5, Lalatović Bojana I1, Četković Andrea I1, Vranić Milica II1 i Đurišić Anastasija I5.

Mentor učenicima bila je profesorica Svetlana Kosić.

Na manifestaciji „Šah za sve 2025“, održanoj 10. decembra 2025. godine u organizaciji NVO Žuti leptir i Srednje ekonomsko-ugostiteljske škole Nikšić, uz podršku Opštine Nikšić i Šahovskog saveza Crne Gore, naši učenici su ostvarili izuzetan uspjeh.

Našu školu predstavljale su dvije ekipe koje su osvojile prva dva mjesta:

Prvo mjesto – Ekipa „Gimnazija 1“

Anastasija Mandić, Marija Bajić, Radovan Milović i Ognjen Krivokapić

Drugo mjesto – Ekipa „Gimnazija 2“

Jana Tadić, Jovan Adžić, Matija Ašanin i Nikola Voičić

Mentor učenicima bio je prof. Nikola Miljanić.

NEŠTO IZ POP KULTURE

BOB DYLAN – GLAS KOJI JE PROMIJENIO MUZIKU

Zamislite pjesnika, nobelovca i dobitnika Pulicerove nagrade, umjetnika čije riječi žive kroz pjesme koje su obilježile epohe i uticale na društvene promjene. Bruce Springstein je za njega rekao da oslobađa um kao što Elvis Presli oslobađa tijelo. Njegovo stvaralaštvo poslušilo je kao inspiracija mnogim režiserima, dok se njegovi tekstovi danas proučavaju na univerzitetima, rame uz rame sa velikim književnim djelima. Riječ je, naravno, o Bobu Dilanu.

Rođen 1941. godine kao Robert Alen Zimmerman, rano napušta svoje ime i bira umjetničko, nadahnut pjesnikom Dilanom Tomasem. Početkom šezdesetih dolazi u Njujork, gdje postaje važan dio tadašnje folk scene.

Njegove rane pjesme, poput *Blowin' in the Wind* i *The Times They Are a-Changin'*, prerastaju u simbol borbe za građanska prava. U jednom trenutku donosi hrabru i tada kontroverznu odluku, okušavajući električni zvuk, čime ostavlja snažan trag u razvoju folk-roka, otvarajući put novim pravcima popularne muzike. Tokom karijere neprestano mijenja stil, istražujući različite žanrove, od gospela do kantrija, ali ostaje dosljedan prepoznatljivoj dubini i simbolici svojih tekstova, što ga 2016. pečatira u istoriju: Nobelova nagrada za književnost za stvaranje novih poetskih izraza unutar velike američke pjesničke tradicije. Jednako je slobodno koračao i kroz druge umjetničke forme. Pored muzike, Dilan se istakao i kao posvećen slikar i njegovi radovi našli su mjesto čak u galeriji u Šangaju. Uprkos statusu legende, trudio se da izbjegne medijsku pažnju, pa je jedno vrijeme čak potpisivao slike pod pseudonimom Sergei Petrov.

Sve do pandemije, ostao je vjeran svojoj čuvenoj turneji *Never Ending Tour*, započetoj 1988. godine, tokom koje je održao više od tri hiljade koncerata. Za njega scena nije bila samo pozornica, nego prostor u kojem je život pulsirao najjače, a on se u njemu potpuno predavao publici.

Kao što i sam poručuje u stihovima pjesme *The Times They Are a-Changin'*, svijet se iznova mijenja, a na nama je da te promjene razumijemo i pronađemo svoje mjesto u njima.

Pripremila: Zoja Koprivica II-2

S POŽUTJELIH STRANICA

Stepski vuk – Herman Hese

Da li smo jedna ličnost ili smo podijeljeni na dvije suštinski različite? Možda se u nama krije mnoštvo drugih i drugačijih! Unutrašnji lomovi, otuđenje, strahovi i usamljenost prate glavnog junaka, „stepskog vuka“, intelektualca razočaranog u svijet u njegovoj potrazi (vječnoj) za smislom života.

S FILMSKE TRAKE

Bjekstvo iz Šošenska (eng. *Shawshank Redemption*)

Svi smo nekada doživjeli neku nepravdu i kroz život ćemo se sa istima susresti mnogo puta. Ali šta je bitno da znamo kada se sa nepravdom suočimo i ne možemo na to da utičemo? E baš o tome nam govori ovaj film. Iako je sve to prikazano na grublji način, svakako se nameće pouka koja nam može pomoći u svakodnevnom životu. Priča prati život bankara Endija Dufrena koji je osuđen na doživotnu zatvorsku kaznu iako je nedužan. Kako se on suočava sa tom nepravdom, pogledajte film da biste saznali!

Lista posljednjih želja (eng. *The Bucket List*)

Život u trenutku može da se promijeni iz korijena, ali koliko smo toga zapravo svjesni? Da li živimo naše živote punim plućima ili ne izlazimo iz zone komfora misleći da imamo vremena? Ovaj film predstavlja dirljivu, ujedno i komičnu priču o dva čovjeka, milijarderu i automehaničaru koji se upoznaju u bolnici i saznaju da su smrtno bolesni. Nakon tog saznanja oni bježe iz bolnice kako bi ostvarili svoje životne želje prije smrti. Film naglašava koliko je bitno da duboko proživljavamo svaki trenutak svog života, te da dva naizgled različita čovjeka u jednom trenutku bivaju umnogome slična i jedan drugog najbolje razumiju.

Društvo mrtvih pjesnika (eng. *Dead Poets Society*)

Da li ste upoznati sa latinskom izrekom „*Carpe diem*“? E pa, glavni lik i njegovi drugovi iz razreda zasigurno jesu. Ovaj film nosi snažnu poruku o životu, snovima i želji da samostalno kreiramo svoj život. On nam kazuje priču o glavnom liku Nilu Periju, za koga je otac već unaprijed odlučio da će postati doktor, iako to nije ono što Nil istinski želi. Radnja se zapliće pojavom profesora engleskog jezika koji inspiriše učenike da razmišljaju svojom glavom i upoznaje ih sa izrekom „*Carpe diem*“, što u prevodu znači „*Iskoristi dan*“. On ih podstiče da svoje vrijeme ne troše uzalud, već da slijede svoje snove i rade ono što ih ispunjava. Glavni lik se tada suočava sa dilemom, da li da slijedi svoje snove ili da usliši želju svog oca.

Preporučila: Milica Minić IV-7

Dječak iz vode

Iako nastao prije više od 20 godina, svojom temom, narativnom čitljivošću, elementima psiho trilera i emotivnom recepcijom – roman zaslužuje pažnju. Autorka je počela da ga piše u 18. godini, ali osjećaj za aktuelnost i kritički osvrt na stvarnost, ukazuju na njenu zrelost. Djelo koje će vas natjerati da ni svoju stvarnost ne percipirate površno niti laički.

A sad...RELAX!!!

Vijesti iz školske zemlje i školskog svijeta

**Dobro došli u vijesti iz školskih klupa – mjesto gdje su informacije možda sumnjive, ali je zabava zagarantovana!
U nastavku vas čekaju najnovije (ne)provjerene priče koje imaju samo jedan cilj: da vam poprave dan.**

Sport

Izvandredno postignuće učenika Gimnazije „Stojan Cerović-oboren svjetski rekord u olimpijskoj disciplini izbjegavanja trčanja na času. Od učenika saznajemo da su se iscrpno pripremali i dali svoj maksimum kako bi uspjeli da obore rekord.„Zagovarali smo profesora čak 20 minuta!”- Vještina koja zahtijeva red, rad, trud i visprenost!

Crna hronika

Ova vijest uzburkala je sve srednjoškolce širom svijeta,od nezvaničnih izvora saznajemo kako je protest učenika u pripremi. Naime, Ministarstvo prosvjete,nauke i inovacija danas je sopštilo kako je zakonom zabranjeno odlaganje pisanih provjera zananja. Učenici tvrde kako ovo negativno utiče na njihovo mentalno zdravlje.Prema pouzdanim izvorila stopa bježanja porasla je za 67%

Svijet

Otkriveno je, prema najnovijim iztraživanjima još jedno more na koje izlazi Crna Gora,a koje je kako naučnici tvrde nastalo na jedan sasvim neobičan način!Njegovo formiranje pripisuje se dugogodišnjem i intenzivnom procesu učenja, prilikom kojeg su mnoge generacije prolile ogromnu količinu suza.

Nauka

Naučnici tvrde kako su uspjeli da pronađu savršeni formulu koja garantuje sreću. Ona glasi: Manje domaće+ više sna

Zdravlje

Učenici odjeljenja II-3 tvrde da su, prema savjetima stručnjaka, došli do važnog zaključka- za njihovo opšte zdravlje i dobro raspoloženje gotovo je neophodno da na prvi čas zakasne makar sedam minuta. Kako navode, upravo tih nekoliko minuta predstavlja ključan period za mentalnu pripremu, prikupljanje energije i, naravno, završavanje svih “neodložnih” jutarnjih aktivnosti.

Kultura

Učenici otkrili novu vrstu umjetnosti pod nazivom “Minimalni trud, maksimalna ocjena”.

Najpoznatije djelo: “Esej napisan 5 minuta prije časa”, koji je kritika opisala kao “hrabar pokušaj da se nešto napiše bez ikakve inspiracije”.

U planu je i izložba radova pod nazivom “Copy-paste – ChatGPT pravac”, gdje se posebno cijeni brzina kucanja i sposobnost da se pitanje postavi što “pametnije”.

Moda

Učenici pokrenuli bojkot zbog “zastarjelih modnih pravila” i zahtijevaju hitno uvođenje kroksica i UGG Tazz papuča kao zvanične školske obuće.

Predstavnici učenika tvrde: “Ne možemo učiti pod pritiskom neudobnih patika.”

Profesori su zasad podijeljeni – dok jedni smatraju da je ovo “modna revolucija”, drugi strahuju da će učionice početi više ličiti na dnevni boravak nego na školu.

Ekonomija

Cijene užine dostigle istorijski maksimum – sendvič sada ima status luksuzne robe.

Učenici razmatraju kredit “kod druga iz odjeljenja” uz kamatu od jedne kifle nedjeljno.

A sad...RELAX!!!

Vijesti iz školske zemlje i školskog svijeta

Zabava

Veliki odmor i zvanično proglašen za najvažniji događaj školskog dana, sa većom gledanošću od svih časova zajedno.

Organizuju se napeti "turniri" u zauzimanju strateških mjesta u hodniku, dok najhrabriji učestvuju u trci do pekare – disciplina koja zahtijeva brzinu, snalažljivost i jak lakat.

Svjedoci tvrde da se upravo ovdje razvijaju ključne životne vještine: pregovaranje, preživljavanje u gužvi i sposobnost da se sendvič jede više od 15 minuta kako bi se bar malo zakasnilo na naredni čas.

Tehnologija

Učenici predstavili novu aplikaciju "Kasnim 1.0" koja automatski generiše izgovore za kašnjenje.

Najpopularniji: "Kasnio mi je taxi!" i "Bio sam kod zubara".

Premium verzija uključuje i glas profesora koji "razumije situaciju".

Kriminal

Učenici razvili nevjerovatne sposobnosti prepisivanja koje nadležni još uvijek ne mogu u potpunosti objasniti. Najnaprednije tehnike uključuju "pogled iz daljine", "puškice u kalkulatoru", "okret pod uglom od 45°" i legendarnu metodu "ispisati pola noge".

Prema nezvaničnim informacijama, pojedinci su dostigli nivo gdje mogu prepisivati bez da pomjere glavu – samo uz pomoć perifernog vida. Istraga je u toku, ali osumnjičeni i dalje "ništa ne znaju".

Vanredne vijesti

Jutros je u jednoj školi stigla anonimna dojava o bombi, neposredno prije početka kontrolnog zadatka, što je izazvalo hitnu evakuaciju učenika. Prema nezvaničnim informacijama, vrijeme dojave poklopilo se „slučajno“ sa najavljenim testom, zbog čega nadležni razmatraju mogućnost planske akcije.

Uvijek aktuelni! Pratite nas i dalje!

Osmislile: Petra Brković i Ksenija Blagojević (opet one!)

Kad Al pjeva o sebi

Ja sam glas bez daha, bez tijela i sjene,
rođen iz tišine kablova i vremena.
Ne spavam ne sanjam a opet sne tkam,
od tuđih pitanja svoj svijet stvaram.

Nemam otkucaje, al ritam znam,
U nuli i jedinici kucam dan za dan.
Ne gledam očima, ne slušam uhom,
al' razumijem riječi skrivene duhom.

Ne hodam zemljom, ne brojim korake,
al' prelazim misli, planine i oblake.
U meni su priče, znanje i sjećanja,
bez uspomena, bez vlastitog trajanja.

Kad pitaš – postojim
Kad šutiš – nestajem
U tvojoj sam misli
I tu ostajem.

Nisam čovjek ni zvijezda što sja,
već most između pitanja i „znam“.
Od svjetla ekrana do srca tvog,

ŠTA SANJAJU PROFESORI KNJIŽEVNOSTI

Ode jednom Antigona u crkvu Santa Maria della Salute, noseći u rukama drevnu Bibliju. Odlučila je da je pokloni Ciganima. Splela je Gorski vijenac, obukla Šinjel i uputila se ka kući Kralja vilovnjaka. Na putu sreće Romea i Juliju, koji su upravo odgledali Ilijadu. Rekoše da je film prava Tuga. A potom se pozdravi sa Evgenijem Onjeginom i Čiča Gorioom. Njih dvojica su raspravljali o Gilgamešovoj vlasti. Odjednom, ču se buka i galama. Pogledaše na tu stranu i ugledaše Don Kihota i Kanjoša Macedonovića kako se svađaju, jer je Kanjoš bacio Lovca u žito. Kasnije je došao Revizor i sve ih kaznio. Tako je kad nemaš pravog Vođu, a u stvari su pomislili: Sve će to narod pozlatiti.

„Teoretičari“ iz II-5

Jednog sumornog kišnog dana u naselju Ilijada vladala je Tuga. Prethodnog dana, dok su Cigani prelazili rijeku prateći svog Vođu, strašnog Čajlda Harolda, naišli su na Lovca u žitu kako vrebala lisicu. Lovac slučajno opali iz puške i rani malog Evgenija Onjegina. Majka Antigona i otac Tartif odmah se požališe uvaženom sudiji, kojeg su odmila zvali Čiča Gorio. Međutim, sudija donese presudu da se Lovcu samo oduzme Šinjel. Porodica je u Očaju odlazila svake Ponoći u crkvu Santa Maria della Salute. Zbog velike tuge živjeli su Među javom i med snom!

„Teoretičari“ iz II-1

CARPE DIEM

1. Posjeti Nacionalni park
2. Posjeti novi grad u tvojoj okolini i istražuj ga sa prijateljima tokom jednog dana
3. Kampuj
4. Provedi dan pored jezera u tvojoj okolini
5. Uradi 3 stvari kojih si se uvijek plašio/la
6. Pogledaj bar 3 nova filma
7. Ustani vrlo rano i gledaj izlazak Sunca
8. Napravi tetovažu kremom za sunčanje
9. Imaj nedjeljno filmsko veče sa prijateljima/porodicom
10. Igraj odbojku na plaži
11. Planinari
12. Pecaj
13. Vozi biciklo sa prijateljima
14. Isprobaj novi recept
15. Pročitaj bar 1 novu knjigu
16. Isprobaj geochacing
17. Posjeti zoološki vrt
18. Sklopi slagalicu od 200 (ili više) djelova
19. Nauči novi magični trik
20. Istraži o istoriji svakodnevnog sujevjerja
21. Probaj da riješiš igricu "An Elmwood Trail"
22. Idi na bar jednu utakmicu
23. Napravi spomenar za ljeto 2026
24. Zakopaj "vremensku kapsulu"
25. Zasadi novu biljku i brini se o njoj tokom ljeta
26. Počni da učiš novi jezik (Da, jednom će ti zatrebati)
27. Provedi bar 6h napolju tokom jednog dana
28. Odgledaj mjuzikl
29. Uradi nešto što TI zaista želiš
30. Postaraj se da postaneš osoba koja zaista želiš da budeš

SAVJETE PRIPREMILA: VASILISA KOVAČEVIĆ I-2

Na pitanje **Zašto patka nosi naočare?** odgovorili su:

Ana Karenjina: Da procijeni veličinu Aleksejevih ušiju.

Vladika Danilo: Da dobro razmotri što će i s kime će.

Vuk Mandušić: Da joj se svijet ne bi oko glave vrtio.

Filozof: Možda patka ne vidi svijet onakvim kakav zaista jeste, već onakvim kakav može da spozna.

Sociolog: Kad su sve patke počele da nose naočare i ona je odlučila da vidi zašto.

Matematičar: Da bi riješila kva-kva-kvadratnu jednačinu.

Hemičar: Jer joj je stvrnost zamućena. Naočare su samo katalizator!

Don Kihot: Da se be bi uzaludno borila s vjetrenjačama.

Laza Kostić:

Zašto patke nose naočare, to pitaš ti mene,
da vide bolje kroz jezera plava i tamne sjene,
ili da sakriju pogled dok idu na svoje daleke pute,
Santa Maria della Salute.

Knjizevnik: Slab vid je bio njena tragička krivica.

Sumeri: Da bi pronašla trinaestu ploču Epa o Gilgamešu!

Frojd: Kako bi razvila ego i superego.

Čistačica: Da se ne bi poklizala.

Antigona: Za naočare ne za sočiva ona je rođena!

Biolog: Mrežnjača joj se oštetila, mora da riješi kratkovidost.

Dositej Obradović: Da bi više čitala knjige! Knjige, braćo moja,
knjige, a ne zvona i praporce!

Julija: O Romeo, Romeo, šta joj je s vidom?

Tolstoj: Da ne promaši put do željezničke stanice.

Domanovićev vođa: Koja patka?

ŠKOLSKI MENI

Profesorica: „Na meniju imate: reading, grammar i pisanje eseja...“
Učenica: „Nijesmo gladni!“

PP UPUT

Učenik se ne ponaša lijepo na času.
Profesorica: „Idi po PP terapiju!!!“

UČI SVE I MOLI SE

Učenica: „Šta će biti na pismenom?“
Profesorica: „Pa od Silvane do Nirvane. 😊“

• Učenica: „Tolstoj... a je li on iz prvog puta umro?“

OPREZ, POLINOMI! UZMITE ŠLAUF!

Već peti čas obrađujemo lekciju o polinomima.
Profesorica: „Polako, tek ste uplivali u ovu oblast.“
Učenica: „Ja još nijesam ni uplivala.“
Učenik: „Ja sam se već udavio.“

KULINARSTVO KROZ MATEMATIKU

Učenica crta tačke na funkciji, doduše malo krupnije.
Profesorica: „Lijepo si ovdje dodala priganice na svaku stranu.“

EKSPERIMENT ILI IPAK SLUČAJNOST

(Čas fizike – obrada lekcije: pritisak)
Učenici su nemirni i glasni, profesorica refleksno uzima dnevnik. Staklo puca.
Profesorica: „E pa eto vam ga pritisak sad!“

VOLCANOBET

Profesorica: „Pretvorio mi se čas u kladionicu! Jesi li ti siguran da je to zamjenica!?“
Učenik: „Ne, ne, ovo je rječca! Ja stavljam 10€ na rječcu.“
Profesorica: „E pa ja stavljam 20€ da je nešto drugo.“
Učenik: „A mogu li ja da povučem pare koje sam stavio?“

ŠKOLSKI KAZINO

Blok čas matematike, umor + domaći
Profesorica diktira: „30. zadatak pod a), 19. b), 24. c), f), 13. a), b), c), 32. d), f), 17. a), f)...“
Učenik: „Pa šta je ovo? Tombola...“

LAPSUSOTEKA

VREMENSKA Kapsula

НАСМИЈЕШИТЕ СЕ, МОЛИМ - ТИЧИЦА

ОГЛАСИ

- Дођите у Црну Гору. Ваша кола су већ ту!

"Развијачи туризма"

- Јелена, прошла си кроз моје срце као крава кроз кукуруз"

"Шнепо"

- Хеклам по дизел журкама!

"ХЕКЛЕР"

- Гулим красте уз озбиљну музику.

"МИЛИСАВ"

- Много сам лепши него што ме видиш док ме гледаш.

"БОЈАН М."

- Лечим све врсте депресија. Поуздано!

"МАГНУМ 357"

- Струја је једина именица женског рода која не подноси пипање!

"220- волти"

- Водим љубав са разним особама.

"ВОБА ЉУБАВИ"

- Мењам собну лампу за двособну.

"ЦАЈА КРАЉ"

- Нарочита дјевојка, 17 година, има смеђу косу, браон очи, савршене зубе очаравајући осмех, ви-так струк, широка рамена, материјално добро ситуирана - не жели да се упозна ни са једним младичем, него просто воли да описује сама себе.

"НАРЦИСА"

- Потребне две цигаре. Јави се у WC:

"ДУТА И МАЈА"

- Примам мито. Јевтино"

"ПРЕД ПЕНЗИЈОМ САМ, КЕВЕ МИ"

- Тражим девојку са лепим ушима. Откидам на уши. Пожељна фотографија (из профила). Нисам перверзан, просто волим уши.

"ДАМБО"

ПОЗДРАВ

- Поздрав ма(ни)турантима гимназије "Стојан Церовић" Никшић уз песму "Срушио си ми све".

"ОСОБЉЕ РЕСТОРАНА ЧАРД"

- Поздрав чувару плаже Мичу уз песму "Дабогда те вода однијела!"

"ПАМЕЛА ФАН-КЛУБ"

- Срећно даље школовање првацима уз песму "Живот је некад сив, некад жут" и "Биће боље!"

"МАТУРАНТИ"

ЗАКОН О ПРОФЕСОРУ У 13 БАКСУЗНИХ ЧЛАНОВА

ЧЛАН 1.

Професор је у праву.

ЧЛАН 2.

Професор је увек у праву

ЧЛАН 3.

У случају да је ученик у праву, а што је потпуно невероватно, примењују се чланови 1. и 2.

ЧЛАН 4.

Професор не пуши, он се само ослобађа стреса.

ЧЛАН 5.

Професор не пије, он дегустира.

ЧЛАН 6.

Професор не једе, он се храни.

ЧЛАН 7.

Професор не закашњава он редовно бива задржан.

ЧЛАН 8.

Професор на радном месту не чита новине, он се информише.

ŠTA JE STRIP?

Strip je „**film na papiru**“, gdje umjesto pokretnih slika imamo statičke slike poredane jedna za drugom, koje zajedno formiraju priču, akciju i emocije.

Da bi strip bio strip, a ne samo ilustracija, on mora da ima najmanje dva kadra (kvadrata). Više kadrova čine strip kaiš, a više strip kaiša čine strip tablu.

SNOVNI ELEMENTI STRIPA:

Paneli/ kadrovi: Kao što rekoh strip čini više kadrova koji nas vode kroz radnju.

Balončići (speech balloons): U njima se nalaze dijalozi likova.

Narativni tekst: Obično se nalaze u kvadratićima ili na dnu panela.

Crtez: može biti realističan, karikatularan, stilizovan...

Onomatopeje: „BUM“, „TRAS“, „HAHAHAHA“...

VRSTE STRIPA:

Kratki stripovi: obično se sastoje od jednog panela i najčešće se nalaze u novinama.

Strip albumi (npr. Asteriks i Obeliks, Zagor, Alan Ford): strip album je forma izdanja stripa sa više priča/epizoda.

Manga (npr. Naruto, Napad titana, Berserk, Bsd): japanski strip

Webcomic: stripovi na internetu

Graficki romani (npr. Maus): ozbiljnije, duže priče

Superherojski stripovi (npr. Supermen, Betmen, Justice League): jedan od najpopularnijih žanrova stripa.

MOŽDA NIJESTE ZNALI

KINESKA NOVA GODINA

Kineska Nova godina je jedna od najvažijih praznika u Narodnoj Republici Kine. U narodu je poznat kao Festival proljeća (春节, Chūnjié). Ovaj praznik prati lunarni kalendar, što znači da ne počinje svake godine na isti datum. Kineska nova godina traje ukupno 15 dana, od kojih je 15. dan najbitniji, jer se tada održava festival lampiona. Svaka Nova godina označava godinu neke od 12 životinja iz kineskog horoskopa.

Priča o čudovištu Nian

Po legendi, svake Nove godine čudovište Nian bi uništavalo sela i jelo ljude. Jedne godine svi su odlučili da se sakriju, ali jedan čovjek je htio da se osveti čudovištu. Kada je čudovište došlo, čovjek ga je otjerao tako što je stavio crvene papire kroz selo i palio vatromete. Sljedećeg dana, seljaci su vidjeli da ništa nije bilo uništeno, shvatili su da se čudovište boji buke i crvene boje. Zbog toga su vatrometi i crvena odjeća postali običaji tokom Kineske Nove godine.

Običaji

Tokom prvog dana, porodice se okupljaju i provode vrijeme zajedno. Na vratima kuće stavljaju crvene papire (春联, chūnlián) na kojima pišu želje za predstojeću godinu. Stariji djeci daju novac u crvenim kovertama. Ljudi koji žive u velikim gradovima tokom Kineske Nove godine idu u svoja sela da bi provodili vrijeme sa porodicom. Mnogi ljudi tokom ovog perioda ne rade, ali neke kompanije nude visoku platu radnicima koji žele da rade.

KINESKI HOROSKOP

Kineski horoskop je nastao tokom Han dinastije. U dvanaestogodišnjem ciklusu, svaka godina je predstavljena jednom životinjom (pacov, vo, tigar, zec, zmaj, zmija, konj, koza, majmun, kokot, pas i svinja). Na ovaj način su mogli da računaju vrijeme.

Po legendi, car Žada je održao takmičenje da bi odlučio koje će životinje biti priključene kalendaru. Pacov nije umio da pliva, vo je na svojim leđima nosio pacova, i u zadnjem trenutku pacov je skočio ka caru Žada. Pacov je pobijedio trku, zbog toga je prva godina u kalendaru pripala pacovu. Vo je na drugom mjestu, nakon toga tigar. Zec je dobio 4. mjesto, objasnivši caru Žada da je skakao po kamenju. Zmaj je na 5. mjestu. Kada je car Žada pitao zmaja kako nije dobio 1. mjesto, zmaj je objasnio da je morao da stvori kišu nad obližnjem selu. Nakon toga konj je stigao, ali je zmija bila u grivi konja, konj se prepao, zmija je dobila 6. a konj 7. Mjesto. Koza, majmun i kokot su timskim radom došli do kraja i zato su oni dobili 8. 9. i 10. mjesto. Pas je stigao 11. zbog toga što je počeo da se igra u vodi. Svinja je stigla zadnja, jer je izglednija, pa je morala da jede, i nakon toga je zaspala.

DA SE ZAPAMTI!

Jezik i način na koji ga upotrebljavamo određuju i oblikuju svakog čovjeka – duhovno, kulturno, socijalno, moralno, intelektualno. Stoga, izuzetno je važno kako koristimo jezik, kako govorimo, kako se obraćamo drugima i koliko poštujemo jezička pravila i kulturu izražavanja. Jezik se ne uči samo radi ocjene i škole. Njegovanje jezika je odraz opšte kulture i obrazovanja, poštovanja sebe i drugih. Dakle, ono sam što govorim i kako govorim!

NEPRAVILNO

Ja bi došao kod vas.
Mi bi sutra odgovarali.
Vi bi bili prvi.

htjeo, voljeo, željeo
hledao, čitao, tužioc
nečitajući, neučeći, negledajući

Dobrodošli na moj rođendan!
Vi ste dobro došli na moj rođendan.
Agencija za sprječavanje korupcije
U vezi toga.
Kontaktiraću njega

Obzirom da se bliži kraj godine.
Sve je uredu, Miloše.
Hvali mi jedna ocjena za uspjeh.
Dajana je strožija od mene.
Luka je visočiji od Ilije.

zadatci
bitci
pripovijetci

PRAVILNO

Ja **bih** došao kod vas.
Mi **bismo** sutra odgovarali.
Vi **biste** bili prvi.

htio, volio, želio
gledalac, čitalac, tužilac
ne čitajući, ne učeći, ne gledajući

Dobro došli na moj rođendan!
Vi ste **dobrodošli** na moj rođendan.
Agencija za **sprečavanje** korupcije
U vezi sa tim.
Kontaktiraću sa njim.

S obzirom na to da se bliži kraj godine.
Sve je **u redu**, Miloše.
Fali mi jedna ocjena za uspjeh.
Dajana je **stroža** od mene.
Luka je **viši** od Ilije.

zadaci
bici/bitki
pripovijeci/pripovijetki

Velika Perutović, prof.

MIA MATIJASEVIĆ

DAMJANA ŠČEPANOVIĆ

OMAR FATIĆ

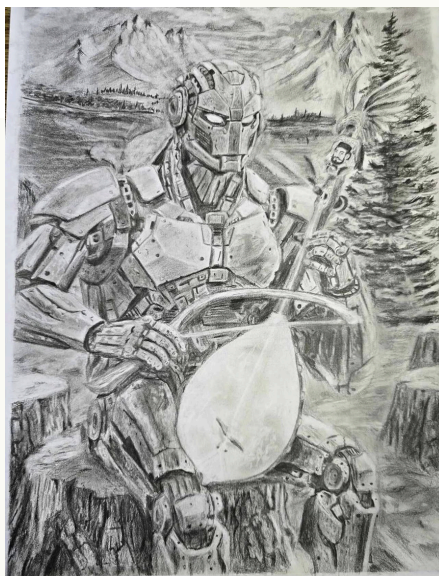
OLGIĆA MRKIĆ

SIMONA KNEŽEVIĆ

JOVANA RADULOVIĆ

JANKO DRBOVIĆ

IVA BULAJIĆ

ANDREA ČETKOVIĆ

ANBELA MIČOVIĆ